

ప్రకరణ

జూన్
1995

తీర్చినగేయ కారంజీ

- ప్రకాశ్
- స. హాలప్ప
- ఎం. ఎస్. శ్రీరామ్
- తీనరాను కారంత
- జి. ని. అరుణ
- కుముదా పురుషోత్తమ్
- డా|| ప్రకాశ్
- వసుమతి లుడుస
- బి. ఎస్. చంద్రశేఖర్
- తురువేకేరె ప్రసాద్
- తిను

చిది ప్రతి: 2 రూ. 50 పే.

With Best Compliments from:

KARNATAKA INSECTICIDES & FUNGICIDES

Plot No. 27-B, II Phase, Peenya Industrial Area

BANGALORE - 560 058

PRODUCTS formulated and sold

- SVR Carbendazim 50% WP ISI marked
- A Broad Spectrum Systemic Fungicide recommended for Coffee Collar Rot, Black Rot & Brown-eye spot.
- Available in 50gms. 100 gms., 500 gms. and 1 kg. at economical prices.
- SVR BHC 50% WP
- Guaranteed quality, Recommended for swabbing stems for control of Coffee White stem Borer.

BAYLETON 25 WP

- Systemic Fungicide for Effective Coffee Leaf Rust Control. (It has the Registered Trade Name of Bayer AG Leverkusen West Germany). Bayleton Technical is imported from West Germany.

Marketed by:

S.V. Rangaswamy & Co. Ltd.

No. 2, III Cross, Kalasipalyam New Extension

BANGALORE - 560 002

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು : ಶ್ರೀ ಆ. ರಾ. ಸೇ. ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ	ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ ಪ್ರಕಾಶ್ 3
ಸಂಪಾದಕ : ಶಿವಕುಮಾರ್	ಅಪರಂಜಿ ಸ. ಹಾಲಪ್ಪ 5
ಚಂದಾ ವಿವರ : ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ : 2 ರೂ 50 ಪೈಸೆ ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ 25 ರೂ.	ಒಂದು ಖಾಸಗಿ ಪತ್ರ ಎಂ. ಎಸ್. ಶ್ರೀರಾಮ್ 6
ಅಜೀವ ಚಂದಾ : 250 ರೂ.	ಹತಭಾಗ್ಯ ಗಣಪನ ವಿಲಾಪ ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ 9
ವಿಳಾಸ : ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ 36, 6ನೆಯ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಬೆಂಗಳೂರು 560 003	ನಮ್ಮಕ್ಕನ ಮನೆ ಬೆಕ್ಕು ಜಿ. ವಿ. ಅರುಣ 13
ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ : ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ	ವರಾನ್ವೇಷಣೆ ಕುಮುದಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ 16
	ಆಸ್ಪತ್ರೆಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಡಾ ಪ್ರಕಾಶ್ 23
	ಮತ್ತೊಂದು ಬೇತಾಳೋಪಾಖ್ಯಾನ ವಸುಮತಿ ಉಡುಪ 25
	ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ವಿನೋದ ಬಿ. ಎಸ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ 28
	ಅಸ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ತುರುವೇಕೆರೆ ಪ್ರಸಾದ್ 32
	ಆರ್ಕಿಟೆಕ್ಚ್ ಅಣ್ಣಪ್ಪ ಶಿವು 35

ಅಪರಂಜಿ

(ತಿಳಿಸಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ ೧೨

ಜೂನ್ ೧೯೯೫

ಸಂಚಿಕೆ ೯

ನೋಡಲಾಗದ ನೋಟಕ, ಕೇಳಲಾಗದ ಕೇಳುವವನು.

-ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕ

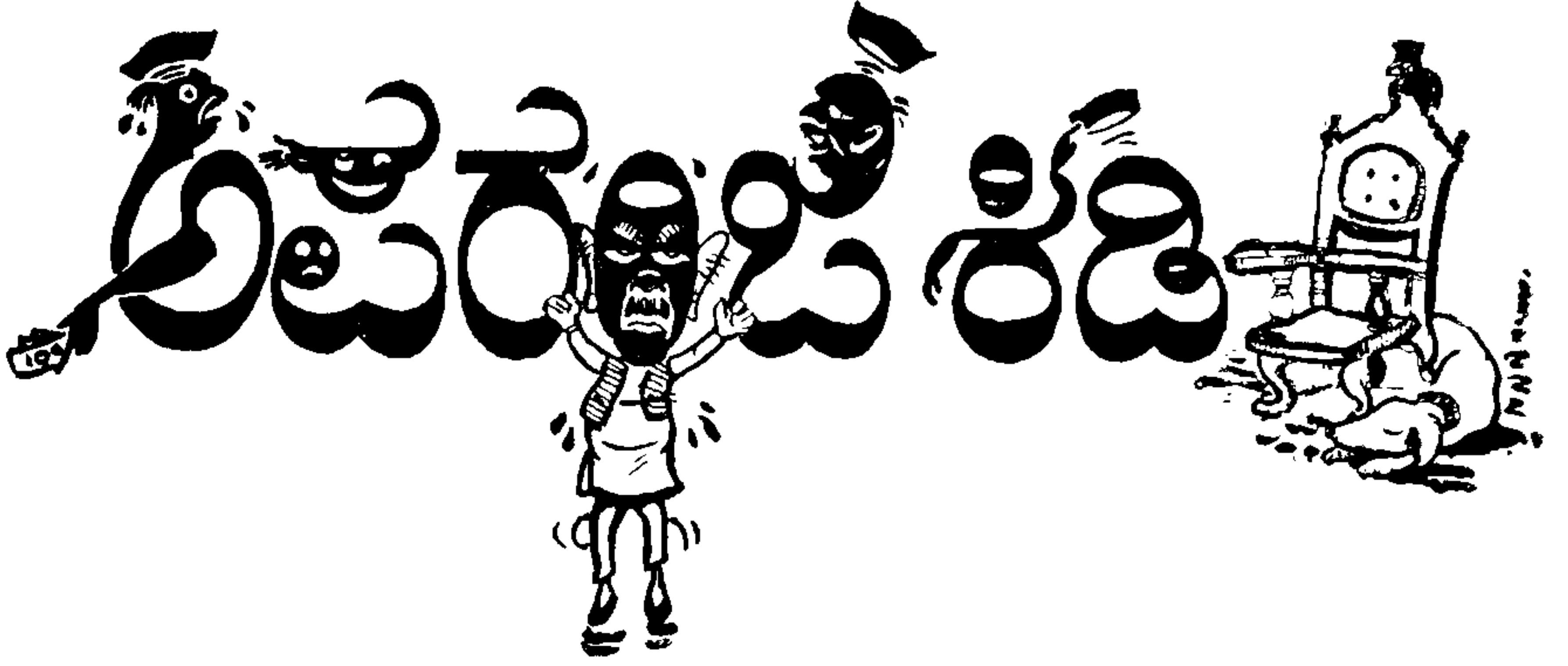
ಹಲವು ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಳಗಗಳು, ಹತ್ಯೆಗಳು.

ಮಾರ್ಚ್ ೨೩ರಂದೇ ಕೌಟರ್ ಸೈನಿಂಗ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸ್ಥಳಾಂತರ, ಯಾರು ಯಾರಿಗೋ ಏನೇನೋ ಸವಲತ್ತುಗಳು. ಕೇಂದ್ರ ರಾಜ್ಯಗಳ ಘರ್ಷಣೆ ಇದರಿಂದ ನಿಮಗೇನು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ನಾವು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಪ್ರಭುಗಳಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಕೇಳುವಂತಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ದೊಂಬಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಅದು ಕಾಣುತ್ತದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಕನಾದವ ನನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಲಾರೆವು, ಒಂದು ಆತ್ಮಘಾತಕ ವಿಚಾರಧಾರೆ ಹೊರಬರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಹೇಳುವವನು ನಮಗೆ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಪ್ರೇರಕನು ಯಾರೆಂಬುದು ನಮಗೆ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಳುವವನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದವನ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಲಾರೆವು.

ಹೀಗೆ ನಡೆದಿದೆ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಶತಮಾನದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ.

ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದೆ ನೋಡುವ-ಕಣ್ಣಿಗೆ ಗೋಚರಿಸದ, ಕಿವಿಯಿಂದ ಕೇಳಲಾಗದ ಆದರೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳುವ ಚೈತನ್ಯವೊಂದಿದೆ. ಅದು ಆತ್ಮ ಎಂದೂ ಉಪನಿಷತ್ತು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಕಾಶ

ಸಾಧ್ವಿ ರೀತಾಂಬರ ಕೋರ್ಟಿಗೆ

—ಸುದ್ದಿ

ಈಗ ಅವರನ್ನು ರಿಟ್-ಅಂಬರ ಅನ್ನ ಬಹುದು !

*

*

*

ಕಿರನ್ ಬೇಡಿಗೇ ಬ್ಯಾರಾಕ್ರಸಿಯ ಬೇಡಿ ತೊಡೆಸಿದ್ದು ತೀರ ಅನ್ಯಾಯ !

*

*

*

*

ಸರ್ಕಾರಿ ವೈದ್ಯರು ಖಾಸಗಿ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಮಾಡದಿರುವಂತೆ ನಿಯಮ

—ಸುದ್ದಿ

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲೋ, ಎಂದೋ, ಕೇಳಿದಂತಿದೆ !

*

*

*

ಕ್ಷಯಕ್ಕೆ ಮದ್ದು : ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ ರಸ

—ಪತ್ರಿಕೆ

ಆ ದುರ್ವಾಸನೆಗೇ ಕ್ರಿಮಿಗಳು ಸಾಯುತ್ತವೇನೋ ? !

*

*

*

*

ಸಾರ್ಕ್ ಅಧಿವೇಶನ ಸ್ವಾರ್ಕ್ ಇಲ್ಲದೆಯೇ ನಂದಿ ಹೋಯಿತು !

*

*

*

ಶ್ರೀ ಸಿಪ್ಪೇಗೌಡರ ಆಯ್ಕೆ ಕ್ರಮ ಬದ್ಧ
ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ರಿಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹುರುಳಿರಲಿಲ್ಲ !

-ಸುದ್ದಿ

*

*

*

*

ಬೇವು ; ಅಮೆರಿಕ ಪೇಟೆಂಟ್ ವಿರುದ್ಧ ಎಚ್ಚರಿಕೆ
ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕಹಿಯಾಗುವಂತಿದೆ !

-ಸುದ್ದಿ

*

*

*

'ನಮ್ಮ ಆಡಳಿತ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ, ಮಠಾಧಿಪತಿಗಳಲ್ಲ'

-ಸಚಿವರು

ಶ್ಕೆ. ಅಧಿಪತಿಗಳಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿಯಾತು ! !

*

*

*

*

ಕೆ.ಇ.ಬಿ. ಖಾಸಗೀಕರಣ ; ದೇವೇಗೌಡರ ಎಚ್ಚರಿಕೆ
ಇದು ಆಶ್ವಾಸನೆ, ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಲ್ಲ !

-ಸುದ್ದಿ

*

*

*

ಅಪರಂಜಿ

ಸ. ಹಾಲಪ್ಪ

['ಅಪರಂಜಿ' ಮುಖ ಪುಟ ನೋಡುತ್ತಾ ಓದಿ]

ಓ ನನ್ನ ಅಪರಂಜಿ | ಬಲ್ ಮಾತಿನ್ ಅಪರಂಜಿ ||
ಯುಗದ ಹಬ್ಬಕೆ ಮಾವು | ಇರಲಿ ಬಿಡು ತುಸುಬೇವು ||

ಬೆಡಗಿನ ನಡಿಗೆಯ ಮೇಳ | ಕಡಗ ಕಾಲ್ಗಡುಗ ||
ಹಸಿರು ಹಬ್ಬಲಿ ಹರುಷ | ನೂರು ಹರಿದಾರಿ ||೨||

ಬುಟ್ಟಿ ಬದುಕಿನ ಬುತ್ತಿ | ಟೊಂಕಕ್ಕೆ ಕೈ ಹೊತ್ತಿ ||
ನಿಂತ ನಿಲುವಿನಲೇನುಂಟು | ಅಪ್ಪಾವಧಾನದನುಂಟು ||೩||

ಹಣೆಯ ಅಂಬರದ್ಯಾಗ | ಕಿರುಚುಕ್ಕಿ ಚಂದ್ರಾಮ ||
ರತ್ನ ಕೆತ್ತಿಸಿದಂತನತ್ತ | ಈ ಒನಪು ಇನ್ನಾರಿಗಿತ್ತು || ೪||

ನಮ್ಮನಿ ಒಳಗೆ ನಾ | ಸುಮ್ಮನೇ ಕುಳಿತಿದ್ದೇ ||
ಕಟ್ಟಿ ಒಗೀತಿದೀ ಬಾಗಿಣ | ತುಂಬಿ ನಗೆಯ ತಾಬಣ || ೫||

ಹೂವು ಮುಳ್ಳಿನ ಬದಕ | ಕೊರಳ ಹಾರದ ಪದಕ ||
ಜೋಪಾನ ಮಾಡಿ ಕೋ ನಗೆಯ ನಗನಾಣ್ಣ || ೬||

ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿದಿ ನಡಕ | ದಟ್ಟಿದುಕೂಲ |
ಮೊಗದಿ ಬೊಬ್ಬಿಳಿಯುತಿದೆ | ತಿಳಿನಗೆಯಜಾಲ || ೭||

ಅಳುಮರೆಸಿ ನಗಿಸೊಮ್ಮ | ನಗೆಮೊಗದ ಕೇದಿಗಿ ||
ನಿಲ್ಲಿಸದಿರುಮಣಿ | ಕೈಯ ಕೊಲಂಬರದಾಣೆ || ೮||

ಕಡುಜಾಣ ಕಬ್ಬಿಗರು | ಸಿರಿಮುಡಿಯ ಸಿಂಗರಿಸೆ ||
ನಮಿಸಿ ಕುಣಿಕುಣಿದು | ಕಣ ಹೇಳಮಲ್ಲಿ ಕನಕವಲ್ಲಿ ||

ಒಂದು ಖಾಸಗಿ ಪತ್ರ

ಎಂ. ಎಸ್. ಶ್ರೀರಾಮ್

ಆನಂದ

ನೊಕ್ಕಾಂ : ಬೆಂಗಳೂರು.

ಪ್ರೀತಿಯ ಆನಂದ,

ನಾನು ಆನಂದದಿಂದ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ 'ನಾರೆ ನೋಟ' ಪುಸ್ತಕ ಬಿಡುಗಡೆಯ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ಆನಂದವಾಯಿತು, ಛೇ... ಯಾಕೋ ಪ್ರಾರಂಭ ಸರಿ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ, ಕ್ಷಮಿಸಿ. ನಾನಿರುವ ಊರಿಗೂ ನಿಮ್ಮದೇ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಹೀಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ-ಚಿಲ್ಲರೆ ಪಲ್ಲರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಗಳಾದರೆ ಊರಿನ ಹೆಸರನ್ನು ಒಬ್ಬ ಡೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಬದಲಾಯಿಸ ಬಹುದೇನು? ಇರಲಿ... ಹೋದಬಾರಿ ಸಿಕ್ಕಾಗ ನೀವು 'I am plain Anand without frills' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ನೆನಪಿದ್ದರೂ, ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಊರಿಗೂ ಫರಕ್ ಕಲ್ಪಿಸಲು ಈ ಪತ್ರವನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವೆ.

ಆನಂದ್‌ಜೀ,

ಅಂದು ಸಂಜೆ ರವೀಂದ್ರ ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದಾಗ ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದದ್ದು ನಿಜವಷ್ಟೆ. ಅಂದೇ ನಾನು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದೆ - ನಿಮಗೆ ಪುಸ್ತಕ ಓದಿ ಒಂದು ಪತ್ರ ಬರೆಯ ಬೇಕು ಎಂದು, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಪಿ. ಎಸ್. ರಾಮಾನುಜಂ ರವರನ್ನು ಆಲಿಸಿದಾಗ - ಅವರು ತೋಂಡಿ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಅನ್ನಿಸಿತ್ತು. ಸದ್ಯ ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಆಲಿಸಿರುವೆನಲ್ಲ-ಇನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಮೇಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಂತೋಷ ಪಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ರಾಮಾನುಜಂ ರಿಗೆ ತಾವು 7-30ಕ್ಕೆ ಬೇರೆಲ್ಲೋ ಹಾಜರಿರಬೇಕೆಂದು ನೆನಪಾಗ ಬೇಕೇ? (ಆಗ ಸಮಯ 7-50) ನೀವು ಬಹಳಷ್ಟು ಬಾರಿ ಬಹಿರಂಗ ಪತ್ರ ಬರೆದ ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಹೀಗೆ ರಿಮೋಟಾಗಿ ಧರ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟ ! ನಾನು ಹೀಗೆ ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಮಾತಾಡಿದರೆ, ಅಂದು ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಎಚ್.ಎನ್. "ಇದೂ ಒಂದು ಜೋಕಪ್ಪಾ-ನಂಗೆ ಜೋಕುಗಳಂದ್ರೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟ" ಅಂತ ಹೇಳಿ ಮತ್ತೊಂದಿಷ್ಟು ಜೋಕುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು. ಲೈಟಾಗಿ ಬರೆಯೋದರಲ್ಲಿರೋ ಡೇಂಜರೇ ಅದು. ಜನ ಸೀರಿಯಸ್ಸಾಗಿ ತೆಗೋಳ್ಳೋದೇ ಇಲ್ಲ. ಇರಲಿ ಬಿಡಿ. ರಾಮಾ ನುಜಂ ನಮಗಾಗಿ ಓದದೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟ ಭಾಗವನ್ನು ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಓದಿದೆ. ಪುಸ್ತಕ ಓದುವಾಗ ನನಗೆ ಕಾಡಿದ ಒಂದಿಷ್ಟು ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿ ಕೊಳ್ಳೋಣ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಪುಸ್ತಕದ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯೋವಾಗ ಎಚ್ಚೆಸ್ಕೆಯವರು ಎಷ್ಟು

ನಾಜೂಕಾಗಿ ಟೀಪೆಳೆದು ನಿಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರು... ಯಾಕೆ ಅವರು ಪುಸ್ತಕದ ಬಗ್ಗೆ ಕಮ್ಮಿ-ಇತರ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾತಾಡಿದರು ಎಂಬಂಥ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ನಾನು ಎತ್ತುವುದಿಲ್ಲ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಈ ಸಂದರ್ಭ ಉಪ ಯೋಗಿಸಿ ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಜೋಕುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

(ಅಂದ ಹಾಗೆ ನೆನಪಾಯಿತು ; ಅಂದು ಸಭೆಯ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ವಿಜಯಾ ಅವರು ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಎಂದರು. ನೀವು ಎಚ್ ಎಸ್ ಕೆ, ಎಚ್ ಎನ್ ಮತ್ತು ರಮಾನುಜಂ ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಇಷ್ಟ ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ.) ಬಹುಶಃ ನೀವು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬಯಸಿದ್ದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಅನುಮಾನಗಳ ನಿರಬಹುದೇ ?

1) ವಾರನೋಟಕ್ಕೆ ಅದರದೇ ಆದ ಕೆಲವು ಲಿಮಿಟೇಷನ್‌ಗಳಿವೆ-ಅದನ್ನು ಮೀರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ? ಲಿಮಿಟೇಷನ್‌ಗಳು ಏನು ? ಎ) ಬರಹ ಸ್ವಂತದ್ದಾಗಿರಬೇಕು ಅನುವಾದನಾಗಲೀ ಅನುಕರಣೆಯಾಗಲೀ ಆಗಿರಬಾರದು (ಕೇಫರ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಒಂದು ಲೇಖನವನ್ನು ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲನ್ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸತಕ್ಕದ್ದು) (ಬಿ) 500 ಪದ ಮೀರಬಾರದು (ಸಿ) ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತಿರಬೇಕು. (ಹೀಗಾಗಿ ಪದ್ಯ ಬರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಆಗಾಗ ತಮಿಳಿನ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕು) (ಡಿ) ಪುಸ್ತಕರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗಲೂ ಪ್ರಸ್ತುತ ಎನ್ನಿಸಬೇಕು (ಉದಾಹರಣೆಗೆ ವೀರಪ್ಪನ್ ಬಗ್ಗೆ ಲೇಖನ, ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗನ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಲ್ಲವೇ ?) (ಇ) ಸಾಫ್ಟ್ ಸೀದಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾದಂಥ ನೀವು 'ವಾರೆ' ನೋಟ ಬೀರಬೇಕು !

2) ಈ ಲಿಮಿಟೇಷನ್‌ಗಳ ನಡುವೆ ಲೇಖನಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತವೇ ? ರಮೇಶ್ ಬರ್ತಾರೆ ಅನ್ನೋಕಡೆ ದೇವೇಗೌಡರ ಹೆಸರು ಹಾಕಬಹುದೆ ? (ನಟ ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ಮನೆಗೆ ಗೌಡರು ಹೋದದ್ದನ್ನು ನೆನೆಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ) ಅಥವಾ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಬಾಬಾರ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿ ಎಚ್. ಎನ್. ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಂಡರೆ ನನಸಿನಲ್ಲಿ ಎಚ್. ಡಿ. ಡಿ. ಬಾಬಾರ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳಿಗೆರಗ ಬಹುದೇ ? ಆಕಸ್ಮಾತ್ ಬಾಬಾರು ಎಚ್. ಡಿ. ಡಿಗೆ ಶೂನ್ಯದಿಂದ ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ-ಎಚ್. ಡಿ.ಡಿ. ಗತಿಯೇನು ? ಗುರುಗಳು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ನಿಮಗೆ ವಿವರಿಸಿ ಫೆಯಿಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ !

3) ನನ್ನ ಮುಂದಿನ ಅನುಮಾನ 'ಸಂಗೀತವಾಣಿ' ಲೇಖನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು. ಆ ಲೇಖನವು ಸತ್ಯದೂರವು. ನೀವು westernisation ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ತೂಡಗಿರುವವರು ಎಂದು ಎಂ. ಎನ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಾಗ್ಯೂ ನೀವು ಟೆಲಿಫೋನ್ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಗೋವಿನ ಹಾಡನ್ನು ಬಳಸುವುದು ಸಮಂಜಸವಲ್ಲ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮೋರಾರ್ಜಿಭಾಯಿ ತೀರಿಕೊಂಡಾಗ ರಜೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಲು ನಾನು ಫೋನ್ ಮಾಡಿದಾಗ ಬಂದ ಸಂಗೀತ congratulations celebrations ಎಂಬ ಹಾಡು. ಹೀಗಿರಲು ನೀವು ಧರಣಿ ಮಂಡಲ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಧರಣಿ ಹೂಡುವುದು ನ್ಯಾಯದೇ ?

4) ರಜಾ ಶಾಸನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಬಂದ ಅನುಮಾನ ಇದು. ಈಗಾಗಲೇ ಶನಿ, ಭಾನು ಅಂತ 104, ಸಿ. ಎಲ್ 14, ಇ. ಎಲ್. 30 ಜನರಲ್ ರಜೆ 16 ಹೀಗೆ ರಜೆಗಳನ್ನು ಘೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಮಿಕ್ಕ ದಿನ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹಾಜರಾಗುತ್ತಿರುವೆವು. ಆದರೆ Ours is an ageing country ಎಂದು ನೀವು ಒಪ್ಪುವಿರಿ. ಹೀಗಾಗಿ ಸಂತಾಪ ಸೂಚಕ ರಜೆಗಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವುದು ಖಾತ್ರಿ. ಹೀಗಾಗುವಾಗ Bychance....God Forbid.... ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 365ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ದಿನಗಳ ರಜೆ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟರೆ ನಿಮ್ಮ ಶಾಸನದನ್ವಯ ಈ ಸಂ. ಸೂ. ರಜೆಗಳನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕ್ಯಾರಿ ಓವರ್ ಮಾಡಬಹುದೇ ಕೂಡಲೇ ತಿಳಿಸಿ.

5) ಹಾಗೆಯೇ ಖಾತೆಗಳೂ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಎಂಬ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ವಿಸ್ತರಿಸಲು ಹೈ ಕಮಾಂಡಿಸ ಸಲಹೆ ಕೇಳದೇ ಲಲ್ಲೂ ಪ್ರಸಾದರ ಸಲಹೆ ಕೋರಿ ನೇರಫೋನ್ ಮಾಡುವ ಉದ್ಧ ಟತನ ತೋರಿಸಬಹುದೇ ? ನೀವೇ ಹೇಳಿ. ಅಂದ ಹಾಗೆ ಪುಸ್ತಕ ಬಿಡುಗಡೆಯ ದಿನ ನಿಮಗೆ ನೆನಪಿರಬಹುದು. ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದವರು ನಿಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಸಂತೋಷಗೊಂಡಿದ್ದರೆ (ಆನಂದಗೊಂಡಿದ್ದರೇ ? ಮಾತು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವರು ಎಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೋ ತಿಳಿಯದೇ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗಿದ್ದರು ಅಲ್ಲವೇ ? ಹಾಗೆಯೇ ನಾನೂ ನನ್ನ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಲೇ ಹೋಗಬಹುದು. ಆದರೆ ವಾರೆನೋಟದಂತೆ ನನಗೂ ಕಾಗದ ಇಂಕು ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಲಿಮಿಟೇಷನ್‌ಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೇ ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹೇಗೋ ಅಂತೂ-ವಾರ ವಾರವೂ ವಾರೆನೋಟದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ರಂಜಿಸಿದ್ದ ನೀವು ಈ ಬಾರಿಯ ರಜೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಕಳೆಯುವ ಆನಂದದಾಯಕ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಕೃತಜ್ಞ.

ಮಿಕ್ಕಂತೆ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇಮ.

ನಿಮ್ಮ
ಶ್ರೀರಾಮ್

ಸೂ ; 1) ನಿಮ್ಮದು ಇನ್ನೂ ನಾಲ್ಕು ಸಂಕಲನಗಳಿಗೆ ಆಗುವಷ್ಟು ಲೇಖನಗಳಿವೆ. ಎಂದು ಪ್ರಕಾಶಕರು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅವುಗಳು ಬಿಡುಗಡೆಯಾದಾಗ ಮತ್ತೊಂದು ಪತ್ರ ಬರೆಯುವಷ್ಟು ಶಕ್ತನಲ್ಲ. ಆದರಿಂದ ಆಗಲೂ ಇದೇ ಪತ್ರವನ್ನು ಓದಿಕೊಂಡು ಬಿಡಿ. ಏಕೆಂದರೆ-ನೀವೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಚರಿತ್ರೆ ಮರುಕಳಿಸುತ್ತದೆ.

2) ಮುಖ್ಯ ; ಬರೆಯಿರಿ.

3) ಈ ಪತ್ರ ಪ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಲೀಕಾಗುವುದೆಂಬ ಭಾವನೆ ಯಾಕೆ ಕಾಡುತ್ತಿದೆಯೋ ತಿಳಿಯದು.

ಹತಭಾಗ್ಯ ಗಣಪನ ವಿಲಾಸ

—ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ

“ಪರಶುರಾಮ ನಿಗಿದಿರಾಗಿ...”

ಅಣಕದಾಟಕೆ ನಾನು ಜನಿಸಿದವನಲ್ಲ
ಕೆಣಕದಿರಿ ತಾಳ್ಮೆಯನು -ಪೇಳುವೆನು ಸೊಲ್ಲ
ನಾ ತಾಳಿದವತಾರ ಎಲ್ಲಿ ಏನೇನೆಂದು

ಅರಿಯದಾಡಲೂ ಬೇಡಿ : ಎಣಿಸಿ ಹಿಂದೂ, ಮುಂದು
 ವಾತಾಪಿ ಪುರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದನು ನಾನೆಂದು
 ತಟ್ಟದಿರಿ ಕುಟ್ಟದಿರಿ ತಾಳ ತಥ್ಯೆಯೆಂದು !
 ನನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯ ಸಾರೆ ನೀವೆಲ್ಲರಿಂದೂ
 ಮಾಡುತಿಹಿರೇನೆಂದು ಬಲ್ಲಿರೇನು ?

ಚೆಲ್ಲು ಬಾಲಕನೆಂದು
 ದಾಡೆ ಮುದುಕನು ಎಂದು
 ಹೊಟ್ಟೆ ಬಿರಿದವನೆಂದು
 ಹಾವೊಂದ ಹಿಡಿತಂದು
 ಬಿಗಿದಿಹಿರಿ - ಹೊಟ್ಟೆ

‘ಲಂಬ ಉದರನು’ ಎಂಬ
 ಬಿರುದ ಸಲಿಸಲಿಕಾಗಿ -
 ತರುತಿಹಿರಿ ಲಡ್ಡು ಉಂಡಲಿಗೆ
 ಕಡುಬು ಚಕ್ಕುಲಿಗಳಮಿತ
 ನಿಮಗಿಷ್ಟವಿರಬಹುದು -
 ಈ ನೈವೇದ್ಯ ಹೊಟ್ಟೆ ಉಬ್ಬರಕೆ !

ನನ್ನ ಆಕೃತಿ ನಿಮ್ಮ ವಿಕಟಹಾಸಕೆ
 ಗುರಿಯು
 ನನ್ನ ಭಾರವ ಹೊರಲು ಸಾಕೇನು
 ಇಲಿಯು ?

ತೊಡಿಸುವೆರಿ ನೀವೆನಗೆ ತೆರತೆರನ ವೇಷವನು
 ಕುಣಿಯುವಿರಿ, ಕೂಗುವಿರಿ, ಎಷ್ಟು ಆವೇಶ !
 ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಕಾಣುತ್ತ ಮೈಮರೆತ ಗಳಿಗೆಯಲಿ
 ಹೊತ್ತು ಎಸೆಯುವಿರೆನ್ನ - ಸುಳಿಗುಂಡಿಯೊಳಗೆ
 ಈ ಗಣಪನೆಂದರೆ ನಿಮಗೆ ತಾತ್ಪಾರ !

ಗುಡಿಗಾರನೂ ಅಷ್ಟೇ

ನುಡಿಗಾರನೂ ಅಷ್ಟೇ !

ವಿಘ್ನ ಪರಿಹರಿಸೆಂದು ಬೇಡುವುದು ಅಷ್ಟೇ !

ಪೂಜೆಯಾ ನೆಪದಲ್ಲಿ-ಮಾಡುವಿರಿ ಚೇಷ್ಟೆ !

ನಿನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆಯ ದೈವ ಸಾನಲ್ಲ, ನೋಡಿ

ಅನುದಿನವು ಹಾಡದಿರಿ, ಪರಿಹಾಸ, ಮೋಡಿ

ಹೊಗಳುವಾ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಕೊಂಕು ಮಾತು !

ವಿದ್ಯೆ ಕೊಡು ಬುದ್ಧಿ ಕೊಡು ಎಂಬ

ಮರು ಗಳಿಗೆ ದಿಬ್ಬಣದಿ ಊರೆಲ್ಲ ಮೆರೆಸಿ

ಸುಳಿ ಗುಂಡಿಯೊಳು ನೂಕಿ ಸಂಭ್ರಮವ ಸೂಸಿ !

ಮೂಜಗರ ದೇವ ದೇವಿಯರೆಲ್ಲ ಎನ್ನ

ಬೇಡಿದರು ಕಾಡಿದರು ನೆರವನ್ನು ಬಯಸಿ,

ನಾ ತಾಳೆ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲ ಅವತಾರ ನಿನ್ನೆ -

ಎಲ್ಲಿದವನು ಮರೆತಿಹಿರಿ, ಭಕ್ತಿ ಸೊನ್ನೆ !

ವೀರ ನಾನಾಗಿದ್ದೆ ಶೋಧಪ ಹಸ್ತನಾಗಿ

ನಾ ತಾಳಿದವತಾರ ಒಂದಲ್ಲ ಎರಡಲ್ಲ

ನನ್ನ ಮಹಿಮಾವಳಿಗೆ ಹಿಂದಿಲ್ಲ ಮುಂದಿಲ್ಲ

ನಿಮ್ಮ 'ವಕ್ರತುಂಡ ಮಹಾಕಾಯ' -ನನಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ

ನನ್ನ ನೆಲೆ ನಾ ಬಲ್ಲೆ -ನಿಮ್ಮ ಸ್ತುತಿ ಬೇಕಿಲ್ಲ.

ಕೋಟ ಕೋಟ ಗ್ರಾಹಕರ ಸಂತಸವೇ ನಮ್ಮ ಸ್ಫೂರ್ತಿ

ಕೆನರಾ ಬುಂಕ್

(ಛಾತ ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ)

ಪ್ರಧಾನ ಕಚೇರಿ, ಟಿ ಸಿ. ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು 560 002

ನಮ್ಮಕ್ಕನ ಮನೆ ಬೆಕ್ಕು

ಜಿ. ವಿ. ಅರುಣ

‘ನಮಸ್ಕಾರ ರೀ.....ಏನಿಲ್ಲಿ ..?’

“ಓ...ನಮಸ್ಕಾರ.....ಏನಿಲ್ಲಾರೀ ಹೀಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನನ್ನ ಫ್ರೆಂಡ್ ಫ್ರೆಂಡ್ ಮನೆ ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಇದೆ.....ಹಾಗೆ ಮಧ್ಯಾನ್ಹ ಸುಮ್ಮನೆ ಮಾತಾಡ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣ ಅಂತ ಹೊರಟೆ.....ಅದ್ದರಿ ನೀವೇನು ಇಲ್ಲಿ?”

‘ಅಯ್ಯೋ ಮರೆತೇ ಹೋಯ್ತು.....! ಅವತ್ತೇ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ ನಿವ್ವೆ ಇದೇ ನಮ್ಮನೆ ರೀ.....!’

‘ಹೌದಾ !.....ನಾನು ಇದೇನಪ್ಪ ಈ ಮಟ ಮಟ ಮಧ್ಯಾನ್ಹ, ಯಾರೋ ಮನೆ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದಾರಲ್ಲ ಅಂತ ಅಂದ್ಕೊಂಡಿದ್ದೆ.....’

‘.....’

‘.....’

‘.....’

‘ಸರಿ ಬರ್ತೀನಿ.....ಕಾಫಿ ಟೈಂ ಆಯ್ತು.....ಮನೇಲಿ ಅವಿಗೆ ಏನಿಲ್ಲದೆ ಹೋದ್ರು ಸರಿ, ಟೈಂಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಫಿ ಆಗ್ಬೇಕು.....’

‘ಅಯ್ಯೋ ಬನ್ನಿ ಕುಂಕ್ಮ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋಗೋರಂತೆ.....’

‘.....’

‘ಬನ್ನಿ ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿ.....ಒಂದ್ನಿಮಿಷ ಹಿತ್ತಿಲ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿದಿನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಮರೆತೇ ಹೋಯ್ತು.....ಹಾಳಾದ್ದು ಬೆಕ್ಕು ಬಂದು ಹಾಲು ಕುಡಿದು ಬಿಡುತ್ತೆ’

‘ನಿಮ್ಮನೇಲು ಇದೇ ಗಲಾಟೇನಾ.....? ನಮ್ಮನೇಲೂ ಅಷ್ಟೆ...ಒಂದು ಕಳ್ಳ ಬೆಕ್ಕು ಇದೆ ನೋಡಿ ನಮ್ಮನೆ ಹತ್ತ....ಯಾವ ಮಾಯದಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಕುಡಿದು ಹೋಗುತ್ತೋ ಗೊತ್ತೆ ಆಗಲ್ಲ....ಮಧ್ಯಾನ್ಹ ಇಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಕಾಫಿ ಮಾಡೋವಾಗ್ಗೆ ಗೊತ್ತಾಗೋದು.....’

‘ಹೌದು ನೋಡಿ...ಸದ್ಯ ಹಿತ್ತಲಬಾಗ್ಲು ಹಾಕಿದ್ದೆ...ಒಂದ್ನಿಮಿಷ ಕಾಫಿ ಮಾಡ್ಕೊಡ್ತಿನಿ ಕುಡ್ಕೊಂಡು ಹೋಗೋರಂತೆ ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿ.....

‘ಆಯ್ಕೋ ಪಾಪ ನಿಮಗ್ಯಾತೆ ತೊಂದರೆ...ನಾನೆ ಮನೆಗ್ಗೋಗಿ ಮಾಡ್ಕೊತೀನ್ರಿ
‘ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮ್ಮನೇಲಿ ಇನ್ನೊಂದ್ಸಲ ಕುಡ್ಕೊಳ್ಳೋರಂತೆ.
ಅಕಸ್ಮಾತ್ ನಿಮ್ಮನೆ ಹಾಲ್ ಬೇಕು ಕುಡಿದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ರೆ ಅಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ ಆಗುತ್ತೆ.”

‘ಸರಿ ನೀವು ಅಷ್ಟೊಂದು ಬಲವಂತ ಮಾಡಿದ್ಮೇಲೆ ಬೇಡಾ ಅನ್ನೋಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಸಂಕೋಚ ಆಗುತ್ತೆ. ಇವತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ನಿಮ್ಮನೇಲಿ ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯೋ ಯೋಗ ಇತ್ತು ಅಂತ ಕಾಣ್ಸತ್ತೆ.’

‘ಒಳಗೇ ಬನ್ನಿ...ಕಾಫಿ ಬೆರಸ್ತಾ ಬೆರಸ್ತಾ ಮಾತಾಡ್ಬೋದು.....
ಅಂದ ಹಾಗೆ ನಿಮ್ಮನೆ ಹಾಲು ಕದ್ದು ಕುಡಿಯೋ ಬೆಕ್ಕು ಕರಿಬೆಕ್ಕೇ ಬಿಳಿ ಬೆಕ್ಕೋ.....?’

‘ನಾನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅದು ಕುಡೀತಿರುವಾಗ ನೋಡಿಲ್ಲಾರಿ. ಮನೆ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಒಂದು ಕೆಂಚು ಬಣ್ಣದ್ದು ಇನ್ನೊಂದು ಅರ್ಧ ಕರಿ ಅರ್ಧ ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣದ್ದು ಓಡಾಡ್ತ ಇರುತ್ತೆ. ಯಾವ ಬೆಕ್ಕು ಯಾರ್ಯಾರ ಮನೆ ವರ್ತನೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿದೆಯೋ ದೇವ್ರಿಗೆ ಗೊತ್ತು.....ನಿಮ್ಮನೆ ಕಳ್ಳ ಬೆಕ್ಕು.....’?

‘ಆಯ್ಕೋ ಅದು ಕರೀ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಗಡವಾರೀ...ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲ ಡಿಸಿಪ್ಲೆನ್ನೇ ಇಲ್ಲ ನೋಡಿ... ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದಿತ್ತು ಅಂದ್ರೆ ಅವಕ್ಕೆ ಹಸೆಮಣೆ ಹಾಕಿ ಔತಣಕ್ಕೆ ಕರೆದಹಾಗೆ ರಾಜಾ-ರೋಷವಾಗಿ ನುಗ್ಗಿ ಒಂದೇ ಗುಟುಕಿಗೆ ಹೀರಿ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಹೇಳ್ವೆ ಹೊರಟೋಗುತ್ತೆ.....ಅದೇ ನಮ್ಮಕ್ಕನ ಮನೆ ಬೆಕ್ಕು ಎಷ್ಟು ಡಿಸಿಪ್ಲಿನ್ಡ್ ಅಂತೀರ.....!’

‘ಅಂದ್ರೆ...?’

‘ಅದರ ಮುಂದೆ ಹಾಲು ಇಟ್ಟು ಕುಡಿ ಅಂತ ಹೇಳೋವರೂ ಮೂಸಿಕೊಡ ನೋಡೊಲ್ಲ ನೋಡಿ...ಅದ್ಯಾವುದೋ ಜಾತಿ ಬೆಕ್ಕಂತೆ...ನನ್ನಗಳಿಗೆ ಅದರ ಜಾತಿ, ಅದರ ಹೆಸರೂ ಎಲ್ಲ ಗೊತ್ತು ಇನ್ನೇನು ಅವಳೂ ಬರೋ ಹೊತ್ತು.

ಅವಳೇ ಕೇಳಬೇಕು. ಅದೆಷ್ಟು ಸಲ ಅವಳು ನನಗೆ ಹೇಳಿದರೂ ನನಗೆ ಅದು ಜ್ಞಾಪಕಾನೆ ಇರೋಲ್ಲ.....

‘ಹೌದಾ.....! ಅದರ ಬಣ್ಣ....?’

‘ಒಳ್ಳೆ ಹಂಸದ ಧರ ಅಚ್ಚ ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣಾರಿ...ನಮ್ಮನೇಲಿ ಅದರ ಫೋಟೋನು ಇದೆ. ಹಾಳಾದ್ದು ಅವಳ ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್‌ಗೆ ತೋರ್ಸೋಕ್ಕೆ ತೋಗೊಂಡ್ವೋದೋಳು ಎಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದಾಳೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.....ತೋಗೊಳಿ ಕಾಫಿ.....ಬಿಸಿ ಸಕ್ಕರೆ ಎಲ್ಲ ಸಾಕ ನೋಡಿ.....’

“ಎಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ರೀ...ನೀವು ಕಾಫಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ.....

ಅದ್ಸರಿ ನಿಮ್ಮಕ್ಕನ ಮನೇಲಿ ಇಲಿಕಾಟ ಜಾಸ್ತಿನೋ ಪಾಪ.....”

‘ಆಯೋ ಇಲ್ಲಾರಿ.....ಮುಂದಿಗೆ ಸಾಕಿಕೊಂಡಿದಾಳೆ ಅಷ್ಟೆ. ಎಲ್ಲರ ಹತ್ತಿರಾನು ಬೇಗ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತಂತೆ. ಹೊಸಬರು ಯಾರಾದರೂ ಬಂದು ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಮೈಸವರಲು ಶುರು ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಸವರಿದಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಸವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಂತೆ..... ಒಳ್ಳೆ ತೇಲ್‌ಮಾಲಿಸ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡ ಹಾಗೆ.

‘ಆಲ್ಲ...ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತಂತೆ.....ಸವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಂತೆ ಅಂತೀ ರಲ್ಲ ನೀವು ಅದನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲಾ ?

‘ಕಾಫಿ ಲೋಟ ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿಡಿ.....ಇಲ್ಲಾರಿ ನಾನು ಅದನ್ನು ಇನ್ನೂ ನೋಡಿಲ್ಲ. ಫೋಟೋ ನೋಡಿ, ಅದರ ಆಟ, ರೀತಿ, ನೀತಿ ಎಲ್ಲ ನಮ್ಮಕ್ಕ ಹೋಳೋದು ಕೇಳಿ ಯಾವತ್ತು ನೋಡ್ತಿನೋ ಅನ್ನುತ್ತೆ,

‘ಸರಿ ಮುಂದಿನವಾರ ಇಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ನಿಮ್ಮನೆಗೆ ಬರ್ತೀನಿ...ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನಿಮ್ಮಕ್ಕನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ ನಡೀರಿ.....ಯಾಕ್ರಿ ? ಅಷ್ಟೊಂದು ನಗ್ಗಿದಿರಾ.....?’

‘ಅಲ್ಲಾರೀ ನಮ್ಮಕ್ಕ, ನಮ್ಮಕ್ಕನ ಮನೆ ಬೆಕ್ಕು ಎಲ್ಲಾ ಇರೋದು ಅಮೇರಿಕಾ ದಲ್ಲಿ ಕಣ್ರೀ.....!’

ವರಾನ್ಸೇಷಣೆ

ಕುಮುದಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್

ಮಹಿಳಾ ಮಂಡಳಿಯ ಮೊಟಿಂಗ್ ಮುಗಿಸಿ ಮನೆ ತಲುಪಿದ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀಗೆ ಮನಸ್ಸು ರೋಸಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಒಳ್ಳೆಯ ಘಟನೆಗಳು ತಮ್ಮ ಜೀವನ ದಲ್ಲೇಕೆ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ ? ತಮ್ಮ ಮಗಳು ಶಾರ್ದೂವಿಗೂ ಇಂತಹ ಅದೃಷ್ಟವೇಕೆ ಖುಲಾಯಿಸಬಾರದು ? ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಅವಳಿಗೇನು ಕಮ್ಮಿಯಾದದ್ದು ? ತುಂಬಿದ ಯೌವನ, ಆಕರ್ಷಕ ರೂಪ, ಎಮ್. ಎ. ಡಿಗ್ರಿ. ಒಳ್ಳೆಯ ವರಮಾನ ತರುವ ಉದ್ಯೋಗ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದು ಇಪ್ಪತ್ತಾರು ದಾಟಿದರೂ ಕಂಕಣ ಬಲ ಕೂಡಿ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ತಾವೇನು ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿದ್ದರೇ ? ಜಾತಕ ಹಿಡಿದು ವರ ಇರುವ ಸುಳಿವು ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ ಎಡತಾಕಿದ್ದಾಗಿದ್ದು. ದಳ್ಳಾಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ್ದಾಗಿದ್ದು. ಕಡೆಗೆ ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವರ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಕಹಳೆಯನ್ನೂ ಉದ್ದಿರಿಸಿದ್ದರು. ವಧು ಪರೀಕ್ಷೆ ಎಂಬ ಪ್ರಹಸನ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ನಡೆದು ಬಂದವರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ವಿವಿಧವಾಗಿತ್ತು.

“ಮನೆ ಸ್ವಂತದ್ದೋ ಬಾಡಿಗೆಯದೋ ? ಇದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಸ್ಥಿರ ಚರಾಸ್ತಿ ಇನ್ನೇನೇನಿದೆ ? ದೂರ ದೃಷ್ಟಿಯ ತಂದೆಯೊಬ್ಬರು ಸಂಕೋಚವಿಲ್ಲದೆ ಕೇಳಿದ್ದರು.

“ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಶಾರ್ದೂ ಒಬ್ಬೇ ಸಂತಾನ ಅಂತ ಅನ್ನೊಂಡ್ವಿ. ಆಸ್ತೀಲಿ ಪಾಲು ಕೇಳೋಕೆ ಗಂಡು ಹುಡ್ಗ ಒಬ್ಬ ಇದ್ದಾನೆ ಆಂತ ಗೊತ್ತಾಗ್ತಿಲ್ಲ” ತಾಯಿ ಯೊಬ್ಬರು ಕಾರಣ ಕೊಟ್ಟು ಜಾಗ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿದ್ದರು.

“ನಂಗೇ ಬಂಧುಗಳ್ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದ ಆಸ್ತಿವಂತ ಅನಾಥೆ ಹೆಂಡ್ತಿಯಾಗಿ ಬೇಕಿತ್ತು” ಎಂದ ವರಮಾಹಾಶಯನೊಬ್ಬ ನೀವೆಲ್ಲಾ ಏಕೆ ಬದುಕಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುವಂತೆ ಕ್ರೂರ ನೋಟ ಬೀರಿದ್ದ.

“ನಮ್ಮ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿರೋ ಹುಡ್ಗಿ ಬೇಡ. ಸಂಪಾದ್ನೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅನ್ನೋ ಅಹಂಕಾರ ದಲ್ಲಿ ತಗ್ಗಿ ಬಗ್ಗಿ ನಡ್ತೋಲ್ಲ. ಮನೇಲಿ ಇದ್ದೊಂಡು ಸಂಸಾರ ಮಾಡೋ ಮರ್ಯಾದಸ್ತ ಹುಡ್ಗಿ ಬೇಕು” ಎಂಬುದು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಅಂಬೋಣ.

ಮತ್ತೊಬ್ಬವರ ಬೇರೆಯೇ ಧಾಟಿ ತೆಗೆದ. “ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೋಗ್ಲಿ ನಾ ಬೇಡಾ ಆನ್ನೊಲ್ಲ. ಆದ್ರೆ ಒಂದೇ ತಾರೀಖು ಸುಬ್ಬಾ ಎಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ತಂದು ಕೊಡ್ಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದ್ರೆ ಮುಂದಿನ ಮುಹೂರ್ತಕ್ಕೆ ಲಗ್ನ ಇಡ್ತೆ.”

ಇದೆಲ್ಲದರ ಪರಿಣಾಮ ಶಾರದೆ ಇನ್ನೂ ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದ್ದಳು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಶಾರದೆ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳದೆ ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ಆಫೀಸು, ಮನೆ, ಫ್ರೆಂಡ್, ಸಿನಿಮಾ, ಪಾರ್ಟಿ ಎಂದು ಲವಲವಿಕೆ ಇಂದಲೇ ಇದ್ದಳು. ಇವಳಪ್ಪ ನಿವೃತ್ತರಾಗಿದ್ದ ಗುರುರಾಜಪ್ಪ ಯಾವುದನ್ನೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಚ್ಚಿ ಕೊಳ್ಳದೆ ಲೈಟ್ ಬಿಲ್ಲು. ರೇಷ್ ಅಂಗ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಕು, ದೇವಸ್ಥಾನ, ಉಪನ್ಯಾಸ, ಸ್ನೇಹಿತರೊಂದಿಗೆ ಹರಟೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ನೆಮ್ಮದಿ ಕಂಡು ಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಮಗಳ ಮದುವೆಯ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಏಕಾಂಗಿ ಯಾಗಿ ಹೊತ್ತು ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಈಚೇಚೆಗೆ ಕತ್ತು ನೋವು ಹೆಚ್ಚಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಸ್ಟಾಂಡಿ ಲೈಟೆಸ್ ಎಂದು ಗುರ್ತಿಸಿದ್ದರು. ಹೊಗೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ಚಿಂತೆ ಹತ್ತಿ ಉರಿಯ ತೊಡಗಿದ್ದು ಇಂದು ಮಹಿಳಾ ಮಂಡಳಿಯ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾಗುವನ್ನು ಕಂಡಾಗ. ಆಕೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯವನ್ನೂ ವಿವರವಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿದ್ದಳು.

ನಾಗೂ ಹೈದರಾಬಾದಿಗೆ ತನ್ನ ನಾದಿನಿ ಮದುವೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಳಂತೆ. ನಾದಿನಿಯದು ಸಾಧಾರಣ ಮನೆತನ, ನಾಲ್ಕು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು, ಎಲ್ಲರ ರೂಪವೂ ಅಷ್ಟಕ್ಕಷ್ಟೆಯಂತೆ. ಆದರೆ ಹುಡುಗಿಯರು ಬಲು ಶೋಕಿಗಳಂತೆ. ಜೊತೆಗೆ ಅತಿ ದಾಷ್ಟೀಕ, ಎಲ್ಲರದೂ ಲವ್‌ಮ್ಯಾರೇಜ್ ಅಂತೆ. ವರದಕ್ಷಿಣೆ ವರೋಪಚಾರದ ಹೆಸರೇ ಇಲ್ಲವಂತೆ, ಎಲ್ಲ ಅರ್ಧ ದಿನದ ಸರಳ ಮದುವೆಯಂತೆ. ಕೊನೆಯವಳ ಮದುವೆಯೇ ನಾಗುವಿನ ಪ್ರಸ್ತುತ ವರದಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. ಹುಡುಗಿ ಹೋಟೆಲೊಂದರಲ್ಲಿ ರಿಸೆಪ್ಷನಿಸ್ಟ್ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದಳಂತೆ. ವಾಣಿಜ್ಯ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಹುಡುಗ ಅದೇ ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಎಂಟು ದಿನ ತಂಗಿದ್ದನಂತೆ ‘ಗುಡ್ ಮಾರ್ನಿಂಗ್ ಸರ್. ಪ್ಲಾಟ್ ಕ್ಯಾನ್ ಐ ಡೂ ಫಾರ್ ಯೂ ?’ ಎಂದು ಉಲಿದ ಆ ಕಂಠಕ್ಕೆ ಮೂರು ಹೋಗಿ ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದನಂತೆ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಅಂಕುರವಾದ ಪ್ರೇಮ ಮೊಳೆತು ಗಿಡವಾಗಿ ಹೂ ಬಿಟ್ಟದ್ದು ಕೇವಲ ಒಂದೇ ವಾರದಲ್ಲಂತೆ. ಹುಡುಗ ಗುಜರಾತಿಯವನಂತೆ, ಅಪ್ಪನ ವ್ಯಾಪಾರ ಮುಂಬೈ, ದುಬಾಯಿ, ಅಬುದಾಬಿ, ಲಂಡನ್, ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಅಂತೆ. ಹುಡುಗನ ಮನೆಯವರು ನಾಗುವಿನ ನಾದಿನಿ ವೇನೆಯ ಸೈಜು ನೋಡಿ ಪಾಪ, ನಮ್ಮಂತಸ್ತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನೀವೇನು ಖರ್ಚು ಮಾಡೀರಿ, ನಾವೇ ನಮ್ಮಿಚ್ಛೆಯಂತೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ತೀವಿ. ನೀವು ಸುಮ್ಮನೆ ಅತಿಥಿಗಳಂತೆ ಬಂದು ಕನ್ಯಾದಾನ ಮಾಡಿಕೊಡಿ ಸಾಕು ಎಂದರಂತೆ. ಹುಡುಗಿಗೆ ಅವರು ಕೊಟ್ಟದ್ದು ನೂರು ಎಂಟು ಸೀರೆ, ಅಷ್ಟೇ

ಮ್ಯಾಚ್ ಆಗುವ ರವಿಕೆ, ಸೆಟ್ ಸೆಟ್, ಒಡವೆ, ಕಾಲಿಗೆ ಅಪ್ಪೇ ಜೊತೆ ಚಪ್ಪಲಿಯಂತೆ
ವರ ಪೂಜೆಗೆ ಕುದುರೆ ಸಾರೋಟಂತೆ, ಮೂರು ದಿನ ಮೂರು ಹೊತ್ತು ಭೂರಿ
ಭೋಜನ ಉಂಡ ಮುಕ್ಕಾಲು ಪಾಲು ಅತಿಥಿಗಳು ಅರ್ಜೀರ್ಥದಿಂದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ದಾಖ
ಲಂತೆ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಚಿನ್ನದ ಉಂಗುರ ಉಡುಗೂರೆಯಂತೆ ! ನೀನು
ನಂಬದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲಿದೆ ನೋಡು ಪ್ರಮಾಣ ಎನ್ನುವಂತೆ ತನ್ನ ಬೆರಳ ಉಂಗುರವನ್ನು
ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಕಣ್ಣಿಂದ ಆಡಿಸಿದ್ದಳು ನಾಗು.

ಅಲ್ಲಾ, ತನ್ನ ಶಾರ್ದೂಲವೇಕೆಷ್ಟು ಮೊದ್ದು ? ಐದು ವರ್ಷದಿಂದ ಆಫೀಸಿಗೆ
ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ ಅವಳ ವಯಸ್ಸಿನ
ಯುವಕರೇ, ಅವಳಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನಾದ್ರೂ ಮಾಡ ಬಾರ್ಡೇ ಲವ್ವು ? ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೆತ್ತು
ತಾಯಿ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೇಳೋಕ್ಕಾಗುತ್ತೇ ? ಎಂತೆಂಥಾ ಕೋಡಂಗಿಗಳೆಲ್ಲಾ
ಮನ್ಮಥನಂತಹ ಹುಡುಗರ ಬಲೆಗೆ ಹಾಕೊಂಡು ತಾಳಿ ಬಿಗಿಸೋತಾರೆ, ಅಪ್ಪೇಕೆ,
ಶಾರ್ದೂಲಿನ ಸಹಪಾಠಿಗಲ್ಲೇ ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಪ್ರೇಮವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ
ಲಿಲ್ಲೇ ? ಇವೂ ಆಮದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಓಡಾಡಿ ಉಡುಗೂರೆ ಕೊಟ್ಟು
ಬಂದಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೂ ಅಷ್ಟು ತಿಳಿಬೇಡ್ವೇ ? ಇದೇನು ಬೆಪ್ಪು ಶಿವಲೀಲೆಯೋ ?
ಈ ಹುಡುಗೀನ ಹೀಗೇ ಬಿಟ್ಟು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಕಂಕಣಬಲ ಒದಗಿಬಾರದು. ತಾನೇ
ಅವಳಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡಳು ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ.

“ಶಾರ್ದೂಲ, ನಿಮ್ಮಾಫೀಸಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಅಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ
ಅಂದ್ಯಲ್ಲಾ. ಅವರ ವಯಸ್ಸೆಷ್ಟು ?”

“ನಂಗೇನು ಗೊತ್ತಮ್ಮ ? ನಾನು ಹೀಗೆ ಅದೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಲಿ ? ನೋಡೋಕ್ಕೆ
ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತು ಇದ್ದೀತು ಅನ್ನತ್ತೆ. ಆದ್ರೆ ವೆರಿಸ್ಮಾರ್ಟ್ ಟ್ಯಾಪ್” ಮಹಾ
ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮೂವತ್ತು ಮಾರ್ಕು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಳು.

“ಯಾವ ಜನ್ನೋ ?”

“ಜನ ಯಾವುದಾದ್ರೆ ಏನಮ್ಮ ? ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವೆರಿ ಡೀಸೆಂಟ್ ಪರ್ಸನ್”
ಮೂವತ್ತು ಮಾರ್ಕು ಅರವತ್ತಕ್ಕೇರಿತು.

“ಯಾವ ಊರೋರು ? ತಂದೆ.....ತಾಯಿ....ಒಡಹುಟ್ಟಿದೋರು...”
 “ಅದೆಲ್ಲಾ ನಂಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಂಗಳೂರಿನ ಬಳಿ ಯಾವುದೋ ಹಳ್ಳಿಯಂತೆ. ಅಡಿಕೆ, ತೆಂಗಿನ ತೋಟ ಇದೆ ಅಂತ ಯಾವುದೋ ಮಾತಿಗೆ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದು” ಅಡಿಕೆ, ತೆಂಗು ಎಂದರೆ ಭಾರೀಕುಳವೇ ಇದ್ದೀತು. ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅರವತ್ತನ್ನು ಎಂಭತ್ತಕ್ಕೆರಿಸಿದಳು.

“ಅಮ್ಮಾ, ಪಾಪ ಮನೇಲಿ ಅವ್ರೊಬ್ಬೇ. ದಿನಾಹೋಟಲಿನಿಂದ ಡಬ್ಬಿ ಬರತ್ತೆ. ಹೋಟಲೂಟ ತಿಂದೂ ತಿಂದೂ ನಾಲ್ಗೆ ಮರಗಟ್ಟಿ ಹೋಗಿದ್ದಂತೆ. ನೆನ್ನೆ ನೀನು ಕಳಿಸಿದ ಮಿಡಿ ಮಾವಿನ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯನ್ನು ಚಪ್ಪರಿಸಿ ಕೊಂಡು ತಿಂದ್ರು” ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಪರಮಾನಂದ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಮಾರ್ಕು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಳು. ಅಂದಿನಿಂದ ತನ್ನ ಭಾವಿ ಅಳಿಯನಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದ್ದ ಆಫೀಸರಿಗೆ ದಿನಾ ಒಂದೊಂದು ವಿಶೇಷ ತಿನಿಸು ಶಾರ್ದೂವಿನ ಡಬ್ಬಿಯಲ್ಲಿ ರವಾನೆಯಾಗ ತೊಡಗಿತು. ಆತ ತಪ್ಪದೇ ವಿಶೇಷ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

“ಅಮ್ಮಾ ನಮ್ಮ ಆಫೀಸರ್ ಮನೆಗೆ ಊರ್ನಿಂದ ಜನ ಬಂದಿದ್ದಾರಂತೆ. ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ಅಷ್ಟು ದಿನದಿಂದ ರುಚಿ ರುಚಿಯಾದ ಊಟ ಸಪ್ಲೈ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಭಾನ್ವಾರ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕರೊಂಡು ನಮ್ಮನೇಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ್ದಾರಮ್ಮ” ಎಂದಳು ಶಾರ್ದೂ ಒಂದು ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ, ‘ಜನ’ ಎಂದರೆ ಹುಡುಗನ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸಿ ಕೊಂಡಳು ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ. ಬೀಗರ ಮನೆಗೆ ಬರೀಗೈಲಿ ಹೋಗುವುದೇ? ತಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಫಲ ತಾಂಬೂಲ ಹೂವು ಹೊತ್ತು ತಂದಳು.

ಆತ ಭಾನುವಾರ ಮೂರು ಜನರನ್ನೂ ಬಲು ಹಾರ್ದಿಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ. ಗುರುರಾಜಪ್ಪನವರದ್ದು ಮೊದಲೇ ಮಾತು ಕಮ್ಮಿ, ಈಗಂತೂ ಏನೂ ಆಡಲು ತೋಚದೆ ಒಮ್ಮೆ ಕೈ ಮುಗಿದು ಮೂಗಣ್ಣಿನಂತೆ ಕುಳಿತು ಬಿಟ್ಟರು. ಮಾತುಕತೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯದೇ.

“ಊರ್ನಿಂದ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ಬಂದಿದ್ದಾರಾ ?”

“ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ತಂಗೀ ಮದ್ದೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದೆ, ಆ ಗಲಾಟೇಲಿ ಇದ್ದಾರೆ.”

“ಹಾಗಾದ್ರೆ ನಿಮ್ಮಕ್ಕ ಬಂದಿದ್ದಾರಾ ?”

“ನಾನೇನೋ ಬರ್ಲಿಂತ ಕಾಗ್ಗ ಹಾಕಿದ್ದೆ. ಅಪ್ಪೆಲ್ಲಿ ಬರ್ತಾಳೆ. ಗಂಡ, ಮಕ್ಕಳು ಸಂಸಾರಾಂತ ನನ್ನ ತಂಗೀ ಮದ್ದೇಗೆ ಬಂದ್ರೆ ಹೆಚ್ಚು”

“ಊ್ನಿಂದ ಜನ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಅಂದ್ಲಾ ಶಾರ್ದೂ, ಈವತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಅಡ್ಗೆ ಪಡ್ಗೆ.” ಮಾತು ತೇಲಿ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಿತು. ಆತ ನಕ್ಕಂತೆ ಮಾಡಿ ‘ಕೀರ್ತಿ’ ಎಂದು ಕೂಗು ಹಾಕಿದ. ಬಳಕುತ್ತಾ ಬಂದಳು ಹೌಸ್ ಕೋಟು ತೊಟ್ಟ ಯುವತಿ ಯೊಬ್ಬಳು, ಕೈನಲ್ಲಿ ಮುದ್ದು ಮುದ್ದಾಗಿದ್ದ ಐದು ತಿಂಗಳ ಗಂಡು ಕೂಸು. “ಇವ್ವು ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ. ಬಾಣಂತನಕ್ಕೆ ತೌರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದು. ಬಂದು ವಾರವಾಯ್ತು” ಆ ಯುವತಿಯದು ಶುಭ್ರವಾದ ನಗೆ “ಸಾರಿ, ನೀವು ಬಂದಕೂಡೆ ಹೊರಗೆ ಬರ್ಲಿಲ್ಲ, ಒಳಗೆ ಆಂಬೋಡೇಗೆ ರುಬ್ಬಾ ಇದ್ದೆ. ಮುಗಿಸಿ ಬರೋಣ ಅಂತ ಕುಳಿತೆ” ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಕಣ್ಣು ತಲಾಯಿತು. ಆಸರೆಗೆ ಶಾರ್ದೂವನ್ನು ಹಿಡಿದಳು. ಆ ಪೆದ್ದು ಹುಡುಗಿ ಗೇನಾದರೂ ಪರಿಚ್ಛಾನವಿದ್ದರೆ ! ಮಗುವನ್ನೆತ್ತಿ ಲಲೈಗರೆಯುತ್ತಾ ಆ ಯುವತಿಯ ಬಳಿ ಜೀವದ ಗೆಲಿತಿಯಂತೆ ಹರಟೆ ಕೊಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ ತಲೆ ಚಚ್ಚಿ ಕೊಳ್ಳು ವಂತಾಯ್ತು ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ.

ಮರಳಿ ಯತ್ನವ ಮಾಡು ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಅಪಾರವಿಶ್ವಾಸವಿದ್ದ ಆಕೆ ಸುಮ್ಮನಿ ರಲಿಲ್ಲ.

ಗೌರಿ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಮೊರಬಾಗಿನದ ಸಾಮಾನು ತರಲು ಶಾರ್ದೂವೊಡನೆ ಬಳಿ ಅಂಡಿಯಿಂದ ಹೊರಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಎದುರಾಗಿದ್ದ ಆ ಸುಂದರ ಯುವಕ.

“ಹಲೋ, ಮಿಸ್ ಶಾರದ, ಹೌ ಆರ್ ಯೂ ?

“ಅಮ್ಮಾ. ಅವರು ನನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ಮಿ. ಶುಕ್ಲಾ ಅಂತ. ಗೋರಖ್ ಪುರದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.” ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸಿದಳು. ಎತ್ತರದ ನಿಲುವು, ಗೌರ ವರ್ಣ, ಕೆಂಗೂದಲು, ಪುಟ್ಟ ಮೀಸೆ, ಹೊಳೆಯುವ ಕಣ್ಣು ಜೊತೆಗೆ ಸ್ನೇಹ ಮಯ ನಡವಳಿಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಬಲು ಹಿತವಾಗಿ ಈತನೇ ಅಳಿಯನಾಗಲು ತಕ್ಕವನು ಎಂದು ಆಕ್ಷಣ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಳು. ಆತ ಮೊದಲಬಾರಿ ಆಹ್ವಾನಿತನಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡದೆ ನೇರ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದಾಯಿತು.

“ನಿಮ್ಮ ವಃದುವೆ ಆಗಿದ್ಯೇ ?”

ಇಲ್ಲಾ ಆಂಟೀಜಿ. ಈ ವರ್ಷ ಮಾಡ್ಯೋಳ್ಳೇಬೇಕು ಅಂತ ನನ್ನ ಮಾತಾಜೀ ಹಟ ಹಿಡಿದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ”

“ಅಷ್ಟಲ್ಲೇ ಇನ್ನೇನು, ತಕ್ಕವಯಸ್ಸು, ಒಳ್ಳೇ ಉದ್ಯೋಗ, ಇನ್ನೇಕೆ ತಡ ?”

“ಮನಸ್ಸಿಗೋಪೊ ಹುಡ್ಗಿ ಸಿಕ್ರೆ ಮದ್ವೆ ಆಗೋಕ್ಕೆ ತಯಾರು” ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀ ಶಾರ್ದೂವತ್ತ ನೋಡಿ ತುಂಟನಗೆ ನಕ್ಕರು.

“ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಪಿಸುಗು ಬಹಳ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಿಜ್ವೇ ?”

“ನಿಜ ಆಂಟೀಜೀ, ಬಹಳ ಇದೆ. ನನ್ನ ಇಬ್ರು ಅಕ್ಕಂದಿರಿಗೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಮದ್ವೆ ಮಾಡಿದ್ದು. ಆ ಕಷ್ಟ ನೋಡಿದ ನಾನು ಮಾತ್ರ ವರ ದಕ್ಷಿಣೆ ಇಲ್ದೇನೇ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಮದ್ವೆಯಾಗ್ಬೇಕು ಅಂತಿದ್ದೀನಿ”

ಚಿನ್ನದಂತಹ ಹುಡುಗ ಚಿನ್ನದಂತಹ ಮಾತನಾಡಿದ್ದ, ಅಂದಿನಿಂದ ಶುಕ್ಲನಿಗೆ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯಿಂದ ರಾಜೋಪಚಾರ, ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನಗಳಲ್ಲಂತೂ ಆಹ್ವಾನವಿದ್ದೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಮೌನ ಮೂರ್ತಿ ಗುರುರಾಜಪ್ಪನವರೂ ಕುಳಿತು ಹರಟುವಷ್ಟು ಆತ್ಮೀಯನಾದ, ಶಾರ್ದೂವಿನೊಡನೆ ಒಡನಾಟವಂತೂ ನಡದೇ ಇತ್ತು.

ಅಂದು ಶ್ರಾವಣದ ಹುಣ್ಣಿಮೆ. ಶಾರ್ದೂವಿನ ಜನ್ಮದಿನ ಜೊತೆಗೆ ಆಫೀಸಿಗೆ ಅಂದು ರಜಾ ಬೇರೆ, ಶುಕ್ಲಾ ಮಂಜಾನೆಯಾಗತ್ತಲೇ ಹಾಜರಾದ. “ಆಂಟೀಜಿ. ನನಗೆ ಬಹಳ ಬೇಕಾದವ್ರಿಗೆ ಒಂದು ಸೀರೆ ಖರೀದಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ನಂಗೆ ಗೊತ್ತಾಗೊಲ್ಲ. ಶಾರ್ದೂವಿನ ಜೊತೆಲಿ ಕರೊಂಡು ಹೋಗ್ಲಾ ?”

“ಅಯ್ಯೋ ರಾಮ, ಅದನ್ನೂ ಕೇಳ್ಬೇಕೇ? ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಹುಡುಗು ಧಾರಾಳವಾಸಿ ಕರೊಂಡು ಹೋಗ್ಬಾ”

ಉಟದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆಟೋವಿನಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಶಾಪಿಂಗ್ ಮುಗಿಸಿ ಬಂದಿಳಿದರು. ಶಾರ್ದೂವಿನ ಕೈನಲ್ಲಿ ಸೀರೆಯ ಪೊಟ್ಟಣ !

“ಶುಕ್ಲಾಜಿ ನಂಗೆ ಈ ಸೀರೆ ಪ್ರೆಸೆಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದು.” ಉವಾ ಬುಟ್ಟಾ ಇದ್ದ ಬೆನಾರಸ್ ಕಾಟನ್ ಸೀರೆ, ಜೊತೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೆ ಯಾಗುವ ಅದೇ ಬಣ್ಣದ ರವಿಕೆ ಬಟ್ಟೆ ನೋಡಿ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಸಂದೇಹವೇ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮಂಡಿಗೆ ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಮುಹೂರ್ತಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ದಿನಕ್ಕಾಗಿ ಆಗಲೇ ಪುರೋಹಿತರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಶುಕ್ಲಾವಿನ ಮುಂಗೈಗೆ ಜರಿಜರಿಯಾದ ಕಂಕಣ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡದ್ದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು.

“ಕೈಗೆ ಏನನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡಿದ್ದೀ ಶುಕ್ಲಾ ?”

“ಆಂಟೀಜೀ, ಇದಕ್ಕೆ ರಾಖೀ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ರಕ್ಷಾ ಬಂಧನದಂದು ಸಹೋದರಿ ಇದನ್ನು ಸಹೋದರನ ಕೈಗೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಸೂಚಕವಾಗಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಾಳೆ, ಸಹೋದರ ಅವಳಿಗೆ ಉಡುಗೊರೆ ನೀಡಿ ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ”

“ಬಲು ಒಳ್ಳೆಯ ಪದ್ಧತಿ. ಅಣ್ಣ ತಂಗಿಯರು ಪರಸ್ಪರ ವಿಶ್ವಾಸ ಸೂಚಿಸುವ ಬಗೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಬಲು ಚಂದ. ಇದು ನಿಮ್ಮ ತಂಗಿ ಊರಿನಿಂದ ಕಳಿಸಿದ್ದಾ?”

“ಇಲ್ಲ, ಶಾರದಾ ಬಹನ್ ತಂದು ಕಟ್ಟಿದ್ದು ಅವಳ ವಿಶ್ವಾಸ ಬಲು ದೊಡ್ಡದು. ಅದಕ್ಕೇ ಅಂಗಡಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಅವಳಿಷ್ಟದ ಸೀರೆ ಕೊಡಿಸಿದೆ.”

ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಯಾರೋ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಸುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕುಟ್ಟಿ ಮೇಲೆ ಣಸ್ ನೀರು ಚೆಲ್ಲಿದಂತಾಯ್ತು.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನೆಂದು ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ? ಎಲ್ಲಾ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಹಣೆ ಬರಹ. ಲವ್ವು ಮಾಡಲಾಗದ ಮೊದ್ದು ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಹೆತ್ತ ತಬ್ಬಿಗೆ ಪಟ್ಟಿಗೆಯ ತಳದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಜಾತಕದ ಝರಾಕ್ಸ್ ಕಾಪಿ ತೆಗೆಸಿ ಈಗ ಮತ್ತೊಂದು ಸುತ್ತು ವರಾನ್ವೇಷಣೆಗೆ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾಳೆ !

ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಒಂದು ದಿನ

ಡಾ|| ಪ್ರಕಾಶ್

ಸಂಜೆ ಸುಮಾರು ಆರು ಗಂಟೆ ಸಮಯ, ನಾನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಎರಡು ಕೇಸುಗಳನ್ನು ನೋಡುಕ್ಕೆ ಹೋದೆ. 'ಎ' ವಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುದುಕಿ ಮಲಗಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಹಾಸಿಗೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ (ಮಗಳಿರಬೇಕು) ಹಾಗೂ ಒಬ್ಬ ಚೂಟಿ ಹುಡುಗ-ಸುಮಾರು ಆರು ವರ್ಷ ಇರಬಹುದು-ನಿಂತಿದ್ದರು, ಆ ಮುದುಕಿಗೆ ರಕ್ತ ಕೊಡುಕ್ಕೆ ನರ್ಸ್‌ಗಳು ತಯಾರಿ ಮಾಡ್ಕೊತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಹುಡುಗ "ಅಮ್ಮ, ಅಜ್ಜಿಗೆ ಏನು ಮಾಡ್ತಿದಾರೆ ? "ಅಂದ, ಅಮ್ಮ ಮೆಲುದನೀಲಿ, "ರಕ್ತ ಕೊಡ್ತಿದಾರೆ" ಅಂದಳು.

"ಯಾಕೆ ?"

"ನೀ ಸುಮ್ಮನಿರು ! ಅದೆಲ್ಲ ಯಾಕೆನಿಗೆ ?" ಹುಡುಗನ ಮುಖ ಸಣ್ಣದಾಯಿತು. ನಾನು :- "ನೋಡಿ, ಅವನ ಕುತೂಹಲಾನ ಹೀಗೆ ಸ್ನಬ್ ಮಾಡಬಾರದು ! ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳ್ತೀನಿ ! ನೋಡು ಮರಿ, ಅಜ್ಜಿಗೆ ದೇಹದಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ತುಂಬಾ ಕಮ್ಮಿಯಾಗಿದೆ. ಸುಸ್ತಾಗಿದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಡಾಕ್ಟರು ಎರಡು ಬಾಟಲ್ ರಕ್ತ ಕೊಡುಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದಾರೆ !"

"ಯಾಕೆ ಅಜ್ಜಿಗೆ ರಕ್ತ ಇಲ್ಲ ?"

ನಾನು ಚಾರ್ಟ್ ತರಿಸಿ ನೋಡಿದೆ. "ನೋಡು ಮಗು, ಅಜ್ಜಿ ದೇಹದಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ತಯಾರಾಗ್ತಾ ಇಲ್ಲ ! ಬೋನ್ ಮ್ಯಾರೊ ಅಂತರಕ್ತದ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಇರುತ್ತೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ನಡೀದೆ, ಅಜ್ಜಿ ದೇಹದಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಕಮ್ಮಿಯಾಗಿದೆ"

"ನೀವ್ ರಕ್ತ ಕೊಟ್ಟಿ ಅಜ್ಜಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗಿಬಿಡ್ತಾರಾ ?"

"ನಾವು ಕೊಡೋ ರಕ್ತ, ಸುಮಾರು ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು ಅಜ್ಜಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೆ !

"ಆಮೇಲೆ ?"

“ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಜ್ಜಿ ದೇಹದಲ್ಲೇ ರಕ್ತ ಸರಿಮಾಗಿ ತಯಾರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟೆ, ಎಲ್ಲಿ ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತೆ ಅಲ್ವೆ?”

“ಏನೋ, ಅಂತು ನಮ್ಮಜ್ಜಿ ಚೆನ್ನಾಗಾದ್ರೆ ಸಾಕು !
ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ವಾಚ್‌ಮನ್ ಬಂದ, “ಎಲ್ಲಾ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ,” ಅಂತ ರೋಗಿಗಳ ಸಂಬಂಧಿಕರನ್ನೆಲ್ಲ ಹೊರಗೆ ಕಳಿಸಲು ಶುರು ಮಾಡಿದ. ನಾನು “ನಿನ್ ಹೆಸರೇ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ಮಗೂ ?” ಅಂದೆ.

“ಮನವೋಹನ್ ಅಂಕಲ್ ! ಬೈ ಅಂಕಲ್ !” ನಾನು ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದೆ !
ಅಜ್ಜಿಯ ನಿಶ್ಚೇಷವಾದ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದೆ ! ಭಾರತದ ನಕ್ಷೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಮಸಕಾಗಿ ಕಾಣತೊಡಗಿತು. ಬೇಗ ‘ಬಿ’ ವಾರ್ಡ್ ಕಡೆ ಪಾದ ಬೆಳೆಸಿದೆ !

“ಕವಿ ಅಂದ್ಮೇಲೆ ಹಾಯಾಗಿ ಪದ್ಯ ಬರೋಂಡಿರೋದು ಬಿಟ್ಟು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾತಾಡೋದು ಉಂಟೆ !”

ನುತ್ತೊಂದು ಬೇತಾಳೋಪಾಖ್ಯಾನ

ನಸುಮತಿ ಉಡುಪ

ಮಾರ್ಚ್, ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್, ಮಾರ್ಚ್, ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಎಂದು ಎಡೆಬಿಡದೆ ದಂಡಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿದರೂ ದಣಿಯದೆ, ಸೋಲೋಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದೆ, ಮರಳಿ ಮರಳಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಕಟ್ಟುವ ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಜಾತಕಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನಾದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಮರವನ್ನೇರಿ, ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಶವವನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ, ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು, ತನ್ನ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ನಡೆಯತೊಡಗಿದ. ಆಗ ಶವದಲ್ಲಿದ್ದ ಭೇತಾಳವು ಮಾತನಾಡತೊಡಗಿ, 'ಎಲೈ ರಾಜಾ,' ಕರ್ಮಕ್ಕಷ್ಟೇ ನೀನು ಅಧಿಕಾರಿ, ಫಲಕ್ಕಲ್ಲ' ಎನ್ನುವ ಗೀತೆಯ ನುಡಿಯನ್ನು ನಿನ್ನಷ್ಟು ರಕ್ತಗತ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ನಾನು ಕಂಡಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ದಾರಿಯ ಶ್ರಮ ತಿಳಿಯದಂತೆ ನಿನಗೊಂದು ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಕೇಳುವಂಥವನಾಗು' ಎಂದು ತನ್ನ ಮಾಮೂಲಿನ ಏರಸೆ ತೆಗೆದು ಕಥೆ ಹೇಳಲುಪಕ್ರಮಿಸಿತು.

ಒಂದಾನೊಂದು ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಮುಖ ಜಿಲ್ಲಾಕೇಂದ್ರವೊಂದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಖಾಸಗಿ ವಿದ್ಯಾಲಯವಿತ್ತು. ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಇನ್ನೂ ಹಲವಾರಿದ್ದರೂ ಈ ಕಾಲೇಜಿಗೇ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸೇರಿಸಲು ಪೋಷಕರು ಬೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ಮುತ್ತುವ ಇರುವೆಗಳಂತೆ ನಾ ಮುಂದು, ತಾ ಮುಂದು ಎಂದು ಬಂದು ಮುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾರಣ ಈ ಕಾಲೇಜು ರ್ಯಾಂಕು ಬರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ಕಾರ್ಖಾನೆಯೆಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಓದುತ್ತಿದ್ದಾರೆನ್ನುವುದೇ ಪೋಷಕರಿಗೆ ಒಂದು ಘನತೆಯ ಕುರುಹಾಗಿತ್ತು. ಸೆಕೆಂಡರಿ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಗಿಸಿದ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಂಕಗಳಿಸಿದವರನ್ನು ಯೋಗ್ಯತೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಸಿಟುಗಳನ್ನು ಶಾಲಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೊತ್ತ ಕೊಡುವವರಿಗಾಗಿ ಕಾದಿರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ರೀತಿ ಹಣ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗನ ಅಥವಾ ಹುಡುಗಿಯ ಯೋಗ್ಯತೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂತಿರಲಾಗಿ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳ ಅಂತಿಮವರ್ಷದ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಫಲಿತಾಂಶ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ, ಅಂಕಪಟ್ಟಿಯೂ ಬಂದು, ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಕಾಲೇಜಿನ ಆವರಣ ಕೆದಕಲ್ಪಟ್ಟ ಜೇನುಹುಟ್ಟಿನಂತೆ ಕಾತರತುಂಬಿದ ವದನಾರವಿಂದಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹಾಗೂ ಪೋಷಕರಿಂದ ಗಿಜಿಗಿಜಿಸತೊಡಗಿತು. ತಮ್ಮ ಮಗನನ್ನು ಯಂತ್ರ ವಿದ್ಯಾನಿಪುಣನನ್ನಾಗಿಯೋ, ವೈದ್ಯವಿಶಾರದನನ್ನಾಗಿಯೋ

ಮಾಡಿಯೇತ್ತೀರಬೇಕೆಂದೂ, ಉಳಿದ ವಿದ್ಯೆಗಳೆಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯೆಗಳೇ ಅಲ್ಲವೆಂದೂ, ಅನೇಕ ಅಪ್ಪಂದಿರಂತೆ ಭ್ರಮಾಧೀನನಾಗಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ವಂಧ್ಯವಂಚರ್ಗದ ಅಪ್ಪಅನಿಸಿಕೊಂಡ ಪ್ರಾಣಿಗೆ ತನ್ನ ಪುತ್ರರತ್ನ ಕೇವಲ ಒಂದು ಅಂಕದಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯತೆಯ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನ ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ ಅಯೋಗ್ಯನಾಗಿಜಿಟ್ಟ ಎನ್ನುವ ಸಂಗತಿ ಅರಿವಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವನ ಹೃದಯ ಎನ್ನುವ ವಸ್ತು ಇನ್ನೇನು ಒಡೆದೇ ಹೋಗಿ. ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಧನಲಾಭವೂ, ಜೀವವಿಮಾ ಕಂಪೆನಿಗೆ ನಷ್ಟವೂ ಆಗುವ ಗಂಭೀರಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೊಂದು ನಿರ್ಮಾಣಗೊಂಡು, ವಿಧಾತನು ಬರೆದ ಹಣೆಬರಹ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಹೇಗೋ ಉಳಿದುಕೊಂಡ, ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಅಹವಾಲನ್ನು ಬಿನ್ನೈಸಿ ಕೊಂಡು ಹೇಗಾದರೂ ಒಂದು ಸೀಟನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಗೋಗರೆದ. ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಅನುಭವಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು, ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಕರಗದೆ, ಕದಲದೆ.

‘ಯೋಗ್ಯತೆಯ ಸೀಟುಗಳು ಮುಗಿದು ಹೋದುವು. ಹತ್ತುಸಾವಿರದಷ್ಟು ಹಣ ಹೊಂದಿಸಿದರೆ ಒಂದು ಸೀಟು ಕೂಡಬಹುದು, ಎಂದು ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು. ಮಗ ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿನಿಂದ ಕಂಡಿದ್ದ ಕನಸುಗಳೆಲ್ಲಾ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೆದುರೇ ಭಗ್ನವಾಗುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ, ಹಣ ಜೋಡಿಸಲಾಗದ ಮಾರ್ಮಾಂತಿಕ ಸಂಕಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಅಪ್ಪ ತನ್ನ ಆಶಾಭಂಗದಿಂದಂಟಾದ ಹತಾಶೆಯಿಂದ ಕ್ರೋಧಾವಿಷ್ಟನಾಗಿ ಆ ನಿಮಿಷದಲ್ಲೇ ಆ ಸ್ಥಳದಲೇ ಒಂದು ಘೋರ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಗೈದ.

‘ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜಿಗೇ ಸೇರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗನಾಗುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಎಷ್ಟು ಅಂಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಾನೋ ಅವನಿಗಿಂತಾ ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಒಂದಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಂಕವನ್ನು ಅವನು ತೆಗೆಯುವಂತೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಅವನ ಅಪ್ಪನಲ್ಲ. ಅವನು ನನ್ನ ಮಗನಲ್ಲ. ಈ ಮಾತಿಗೆ ನೀವು, ನಿಮ್ಮ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮೇಜು, ಕುರ್ಚಿ, ಬೀರು, ಮೇಲೆ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಸೂರ್ಯ, ಬೀಸುತ್ತಿರುವ ಗಾಳಿ ಇವೆ, ಸಾಕ್ಷಿ. ಈ ಮಾತು ಸುಳ್ಳಾದರೆ ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆ ಕಿತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಪಾದದಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ. ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ನಡುಗುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದ ಮಗನ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲೇ ಘೋರ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಗೈದು ಮಗನ ಕೈಹಿಡಿದೆಳೆದುಕೊಂಡು ಆ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರನಡೆದ. ಮುಂದೆ ನಾಯಿತೆಂದು ಉಸಿರು ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದು ಕೇಳುತ್ತಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ ರಾಜಾ ? ಮನುಷ್ಯ ಹಟ

ತೊಟ್ಟರೆ ಏನು ಸಾಧಿಸಲಾರ ಹೇಳು ? ಅಪ್ಪ ವಿದ್ಯಾರಂಗದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಿತರಾದವರ ಸಲಹೆ ಪಡೆದು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆಳಿಸಿದ. ಅವನ ಮಗ ಪದವಿ ಪೂರ್ವ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕೊನೆಯ ವರ್ಷದ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೇ ಅತ್ಯಧಿಕ ಅಂಕ ಪಡೆದು ಒಂದು ರ್ಯಾಂಕನ್ನೂ ಬಗಲಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅಪ್ಪನ ನಾಲಿಗೆ ಉಳಿಸಿದ. ಅವನ ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನು ಮೆರೆಸಿದ. ಗಮನವಿಟ್ಟು ಕೇಳು ರಾಜಾ ಈ ಪವಾಡ ಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದಾದರೂ ಹೇಗೆ ? ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಬಡಪಾಯಿಯೊಬ್ಬ ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜಿನ ಘಟಾನುಘಟಿಗಳನ್ನು ಹಿಂದೆ ಹಾಕಿ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಂತು ? ಉತ್ತರ ತಿಳಿದೂ ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ತಲೆ ಜಪಾನಿನ ಭೂಕಂಪದಲ್ಲಿ ನೆಲಕ್ಕುರುಳಿದ ಕಟ್ಟಡಗಳಂತೆ ಸಾವಿರ ಜೊರುಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಹುಷಾರ್” ಎಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿತು. ಕ್ಯಾಕರಿಸಿ ಗಂಟಲು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ರಾಜಾ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಹೇಳಿದ,

‘ಎಲೈ ಭೇತಾಳವೇ, ನಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಬುದ್ಧಿ ತಿಳಿದ ಒಂದು ಸಣ್ಣಮಗುವೂ ಉತ್ತರ ಹೇಳಬಲ್ಲದು. ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಂಕಗಳಿಸಿದರೆ ಅದು ಅವನ ಪ್ರೈವೇಟಿಯೂಶನ್ನಿನ ಮೇಷ್ಟರ ಶ್ರಮದ ಫಲವೇ ಹೊರತು ಕಾಲೇಜಿನ ಪಾತ್ರ ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೇನೂ ಇಲ್ಲ. ರ್ಯಾಂಕು ಗಳಿಸುವ ಕಾಲೇಜು ಎನ್ನುವುದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಭ್ರಮೆ. ಈ ಒಳಗುಟ್ಟನ್ನು ತಜ್ಞರಿಂದ ತಿಳಿದಂತವನಾದ ಅಪ್ಪ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಉತ್ತಮೋತ್ತಮರೆನಿಸಿಕೊಂಡವರ ಬಳಿಗೆ ಮನೆಪಾಠಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದ. ತನ್ನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಂಡ.”

ರಾಜನು ಬಾಯಿಮುಚ್ಚುವುದರೊಳಗೆ ಭೇತಾಳ ಅವನ ಹೆಗಲ ಮೇಲಿನಿಂದ ಮಾಯವಾಗಿ ಮುನ್ನಿನಂತೆ ಮರವೇರಿ ನೇತಾಡತೊಡಗಿತು.

ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸಿದ್ದು ;

“ಖಾಸಗೀಕರಣ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಹೋಗುತ್ತೆ ಅಂತ ಕಾನ್ಪಿಡೆಂಟಾಗಿ ಹೇಳ್ತಾ ಇರೋದು, ಸರ್ಕಾರಾನೂ ಖಾಸಗೀಕರಿಸುಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಾರ್ಯೇ ?”

“ಒಪ್ಪೇ ಏನು ? ಸೊನಿಯಾರವರನ್ನ ಕರೀತಿರೋದು ಯಾಕೆ ಅಂದ್ಕೊಂಡಿದ್ದೀ ?”

ಪಂಚ ವಾರ್ಷಿಕ ವಿನೋದ

ಬಿ. ಎಸ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್

ಶೀರ್ಷಿಕೆ ನೋಡಿ ಸರ್ಕಾರಿಯೋಜನೆ 'ಅಪರಂಜಿ'ಗೂ ಬಂತೆ ಎಂದು ಹುಬ್ಬುಗಂಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಪುಟ ತಿರುಗಿಸಬೇಡಿ, ಜನರಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿರುವ ಎಷ್ಟೋ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಯೋಜನೆಯ ತುತ್ತೂರಿ ಊವಲು ನಾನು ಹೊರಟಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟು ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳೇ ದೊಡ್ಡ ಜೋಕ್ ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶವೂ ಇಲ್ಲ. ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಆಕಾಡೆಮಿಯ ಸೌಜನ್ಯ ದಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಭುವನೇಶ್ವರಿಯ ಲವಲವಿಕೆ, ಶಿವಕುಮಾರ್ managerial efficiency ನಡುವಿನ ಐದು ವಿನೋದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ನೋಡಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಪರಂಜಿಯ ಹಳೆಯ ಸಂಚಿಕೆಗಳನ್ನು ಮೆಲುಕು ಹಾಕುವುದೇ ಇಲ್ಲಿನ ಪ್ರಯತ್ನ.

ಬಂದಿರುವ ಐದು ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ನಾಲ್ಕರಲ್ಲಾದರೂ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದವರು ಹತ್ತು ಜನ. ಹಿರಿಯರಾದ ಅರಾಸೇ, ಕೇಫ, ಸುನಂದಮ್ಮ, ಎಚ್. ಕೆ. ರಂಗನಾಥ್ ಹಾಸ್ಯ ರಕ್ತಗತವಾಗಿರುವ ಲೀಲಾ, ಶಿವಕುಮಾರ್, ಇವರ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಪತ್ರಿಕಾಸಂಪಾದಕರು ಕ್ಯೂನಿಂತಿರುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ಪ್ರತೀತಿ ಇರುವ ಭುವನೇಶ್ವರಿ, ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿ, ಮನೋಹರ ಚಂದ್ರನ್. ಈನವಮಣಿಗಳ ಜೊತೆ ನಾನೂ ಇದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ನಾನೇ ತಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೊರಟೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಎರಡುಸಾವಿರ ಕಿ. ಮೀ ಆಚೆ ಇರುವವರಿಗೆ ಒಂದು ಕೋಟಾ ಇರಬೇಕು ಅದರಲ್ಲಿ ನೀವು ಬರುತ್ತಿರಬೇಕು ಎಂದು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ನನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ತಡೆದಳು.

ಇಂತಹ ಕೋಟಾಗಳು ಇರಲಿ ಇಲ್ಲದಿರಲಿ, ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದವರು ಇಲ್ಲದಿರುವ, ಇರಬಾರದವರು ಇರುವ omission ಮತ್ತು commission ತಪ್ಪುಗಳು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಎರಡನೆಯ ವರ್ಗದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಾವೇ ನೋಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಮೊದಲನೆಯದು ಇಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಗೋಚರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮನೆ ಕೆಲಸದವಳು ಕಣ್ಣೇ ಮಾರಮ್ಮನ ಜಾತ್ರೆಗೆ ಕುಣಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಆರುಗಂಟೆ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕಾದ ದಿನ

ಗಂಡನನ್ನು ಐದು ಗಂಟೆಗೆ ಅದೂ ಭಾನುವಾರ ಎದ್ದು ಸಾಬೂದಾನಿ ಕೆಚ್ಚಡಿಸಿನ್ನು ವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಸುಮತಿ ಕತೆಯಂತಹ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರ ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವ ಶೀನೂ-ಕೆಲವು ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲದಿರುವುದು, ಪಾಚ್ಯದ ಇನ್ನೊಂದು ತುಂದಿ understatement ಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗುವ ಶಿವಸ್ವಾಮಿ ಐದು ಜನ ಸಂಪಾದಕ ರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಾಣಿಸಿರುವುದು ಇಂತಹ omission ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರುವ ಎರಡು ಉದಾಹರಣೆಗಳು.

ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪನವರು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡಮಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದಾಗ 1989 (ಸಂ, ಭುವನೇಶ್ವರಿ) ಸಂಪುಟ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಎಚ್. ಎಲ್. ಕೇಶವಮೂರ್ತಿಯವರ 1990, ಅರಾಸೇಯವರ 1992, ಶಿವಕುಮಾರ್‌ರವರ 1993ರ ಸಂಪುಟಗಳು ಬಂದ ನಂತರ ನರಸಿಂಹ ಮೂರ್ತಿ ಸಂಪಾದನೆಯ 1991 ರ ಸಂಪುಟ ಮುದ್ರಿತ ವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಯವರ busy schedule ಕಾರಣವೋ ಶಿವಕುಮಾರ್ ಅವರ Double efficiency ಕಾರಣವೋ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.

ಕೇಫ ಅವರ ಶೌರಿಕತೆಯನ್ನು ನಾನು ಮೊದಲು ಓದಿದಾಗ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ನಾಗರಿಕರು ರೇಡಿಯೋ ಕೇಳಬೇಕಾದರೆ ಆರು ಗಂಟೆ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಹಾಂಗ್‌ಕಾಂಗ್, ಲಂಡನ್, ರಷ್ಯಾದ ಹೆಸರೇ ಕೇಳಿಲ್ಲದ ಊರಿನಿಂದ ಟಿ. ವಿ. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಸಮಯ ವನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಾ ಇರುತ್ತವೆ. ಮಿರ್ಜಾ ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ ಕಾಲದ ಮೈಸೂರು, ಟಿ ನರಸೀಪುರ, ಎಡತೋರೆಗಳ ಆ ಕಾಲದ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಲೇ, ಮಂದಾಕಿನಿ, ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಶೇಷಾದ್ರಿ, ಮನಮೋಹನ್‌ಸಿಂಗ್, ಸ್ಯಾಮ್ ಹಗರಣದ ಇಂದಿನ ದಿನ ಗಳಲ್ಲೂ ಇರುವ ಶೌರಿ ಪಾಂಡು ನನಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿರುವಂತೆ ಐದು ಜನ ಸಂಪಾದಕ ರುಗಳಿಗೂ ಇಷ್ಟವಾಗಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಸುನಂದಮ್ಮನವರ, 40-45 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಓದಿದ್ದ ಸಾತೂ-ಪಾತೂ ಮನೆ, ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಅವಳಿಜವಳಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರ ಮನೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶೇಖರವಾಗಿ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಆ ಮನೆಯ ವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಈ ಮನೆಯವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಸುಲಭ ಎನ್ನುವ ಕತೆ ಇನ್ನೂ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿದೆ. ಸಾತೂ-ಪಾತೂ ಹೆಸರಿನ ಹುಡುಗಿಯರು ಈಗಿಲ್ಲ-ಶ್ಲೋಕ, ಕಾವ್ಯ ಹೆಸರಿನ ಯುವತಿಯರು ನನ್ನ ಪರಿಚಿತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಸುನಂದಮ್ಮ

ನವರ ಸರಸು ಮೈಲಾರಯ್ಯನವರ ಜೊತೆ ಎರಡನೆಯ ಮುಢುಚಂದ್ರಕ್ಕೆ 1992ರಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಲು-ಮರಳು ಆರಿಸಿದ್ದಾಳೆ ಸುಸಂದಮ್ಯನವರ ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದಿನ readability ಇಂದೂ ಉಳಿದು ಬಂದಿದೆ.

ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತ, ಉಪನಿಷತ್ ಋಷಿಗಳ ಆರಾಸೇ, ಮಂಡಕ್ಕಿ ಉಸಲಿ ಮೆಣಸಿ ನಕಾಯಿ ಭಜ್ಜಿ ಮಾತ್ರ ಇಷ್ಟ ಪಡುವ ನಮ್ಮಂತಹ philistine ಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಬಾರಿ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶಶಿ-ಸುಮಿಯರ ಓಪನ್ ಟೆನ್ನಿಸ್ ಮ್ಯಾಚ್ ನಲ್ಲಿ ಅಕವಿಪ್ರೇಪದ ವಿಂಟೇಜ್ ವಾಸನೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಿದ್ಯುತ್ ಶಕ್ತಿ ಎಂದರೇನು ಎಂದು ತಿಳಿಸುವ, ಕತ್ತಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪತ್ತೆದಾರರು ಗಿರಾಕಿಗಳಿಲ್ಲದೆ ದೇಶಾಂತರ ಹೋಗ ಬೇಕಾಗ ಬಹುದು ಎಂದು ಸಂಶೋಧಿಸುವ ಶಿವಕುಮಾರ್ ಒಂದೇ ಪದ್ಯವನ್ನು ಐದು ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವ ಶಿವಕುಮಾರ್— ಇವರಲ್ಲಿ ರಿಯಲ್ ಶಿವಕುಮಾರ್ ಸ್ಟಾಂಡ್ ಅಪ್ ಎನ್ನಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಕಾಡೆಮಿ ತಲೆಗೆ ನೂರು ರುಪಾಯಿ (1980ರ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ಮೌಲ್ಯ ಎಷ್ಟು?) ಎಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್, ಅಪರಂಜಿ ಶಿವು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇನೋ-ಈ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ.

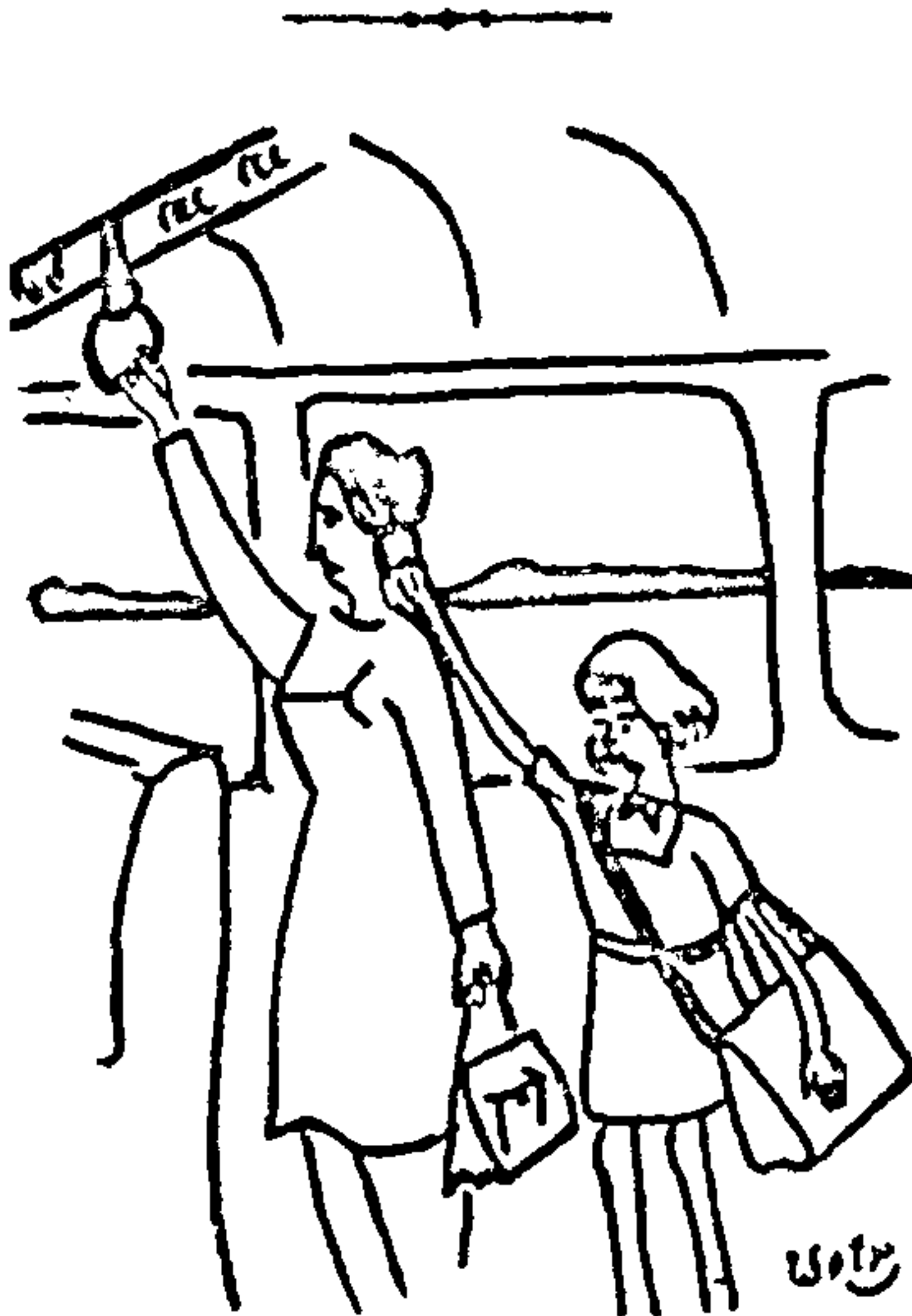
ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ, ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಿದಾಗ ಭುವನೇಶ್ವರಿ ಬರೆದಿದ್ದ ಲೇಖನಗಳ 'ಮುಗುಳು' 'ನಕ್ಕು ಹಗುರಾಗಿ' ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟವರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ಬಾಲ್ಯದ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಓದಿದ ಧಾರವಾಡ, ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮಂಗಳೂರು ಅನುಭವಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಷಯಗಳು ಅವರನ್ನು ಅರಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಈಗ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸಂಪಾದಕರ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಇವರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ ಚಿಹ್ನೆ ಹಾಕಲೇ ಎನ್ನಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ, ಹಾಗೇನಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ ಅವರ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು 'ಎಂಥದು ಮಾರಾಯ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮಂಡೆ ಸಮ ಇದೆಯಾ ನಿಮಗೂ ಪ್ರಾಯ ಆಯಿತಲ್ವ' ಎಂದು ನನ್ನನ್ನ ಕೆಕ್ಕರಿಸಿಕೊಂಡು ನೋಡಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಭಯವೂ ಆಗುತ್ತದೆ.

ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಯವರ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಸಂಪಾದಕರ ಕ್ಯೂ ಕಾರಣ ಅವರೇ ಸಂಪಾದಿಸಿರುವ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿದೆ. ವಿಶ್ವನ ಎದುರು ಮನೆಯ ಮೀನಾಕ್ಷಿಯ ಫ್ಲವರ್ ಪಾಟ್ ಸ್ಟೆಪಲ್ ರವಿಕೇಯನ್ನು ನೋಡುವುದು ಅಥವಾ ಆ ರವಿಕೇಯ ಓರೆಕೋರೆ

ಕಂಡಿ ಕಿಟಕಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಣಕಿ ನೋಡುವುದು ತಮ್ಮ ಓದುಗರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಸಂಪಾದಕರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ.

ಈ ಐದೂ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲೂ 'ಅಪರಂಜಿ' ಬಳಗ ಸಿಂಹಪಾಲು ಪಡೆದಿದೆ. ನಂದಿನಿ ಕಾಪಡಿ, ಎಂ. ಎಸ್. ಶ್ರೀರಾಮ್, ಎಸ್. ಎಂ. ಶಂಕರಗೌಡ, ಮಂದಗರೆ ಸೋಮು ಸೀ. ಆರ್. ಸತ್ಯ ಮುಂದಿನ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಮಿರುಗಬಹುದಾದ ಪ್ರತಿಭೆಗಳು. ಒಟ್ಟು ನೂರು ಲೇಖಕರ ಎರಡು ನೂರು ಪದ್ಯ ಗದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯವಂತೂ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಕೆಲವು ಶಿಖರಗಳು-ಕನ್ನಡ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಉತ್ತಮ ಮಾದರಿಗಳು ಇವೆ.

ಹಲವು ಬಾರಿ ಜನಪ್ರಿಯ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ನಿರಾಶೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೂ ಹಾಸ್ಯವೇ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ತಿರುವಿ ಹಾಕಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದು ಹಾಸ್ಯವಲ್ಲದಿದ್ದರೇನಂತೆ, ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ಹಾಸ್ಯವೂ ಇದೆಯಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ನೆಮ್ಮದಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಇನ್ನಿದ್ದರೆ ಕನ್ನಡ ಇಲ್ಲೂ ಹಿಂದೆ ಬೀಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಭರವಸೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಆಸ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ

-ತುರುನೇಕೆರೆ ಪ್ರಸಾದ್

ಭಾಮೈದ ಶಿವು ಮನೆ ಕಡೆ ತಲೆಹಾಕಿ ಭಾರೀ ದಿನಗಳೇ ಕಳೆದಿತ್ತು. ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಯಾದರೂ ಮಾಮೂಲಿ 'ಬಾಕಿ ಗಿರಾಕಿ'ಗಳಿಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ವಕ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ಮುಖ ಮುಲಾಜಿಲ್ಲದೆ 'ಭಾವ, ಒಂದಿನ್ನೂರು ಬಿಸಾಕಿ' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ, ಫ್ರಿಜ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ತಂಗಳ ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ಶಕ್ತಿ ಸಂಚಯನವಾದ ಮೇಲೆ ತನಗಾಗದವರ ಮೇಲೆ ಧ್ವನಿ ಎತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ಅನಫಿಶಿಯಲ್ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು, ನನ್ನಿಂದ ಅಪ್ಪುವ ಆಗದ ಯೋಜನೆ ಗಳು, ಹಂಚಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಕ್ಕನಿಗಾಗುತ್ತಿರುವ ಶೋಷಣೆ, ಅನ್ಯಾಯಗಳ ಅಹ ವಾಲು ಕೇಳಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಂತೆ ಮಿನೀಟರ್ ಹಾಕಿ ನನ್ನ ತಲೆ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದ. ಅಂತಹ ಭಾಮೈದ ಬಜೆಟ್ ಕಳೆದರೂ ಪತ್ತೆಯಿಲ್ಲ. ಕಡೆಯ ಪಕ್ಷ ಈಗಲಾದರೂ ಬಂದು ಕಾಸ್ಮೆಟಿಕ್ಸ್ ಸೀರೆ, ಒಡವೆ, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಉಪಕರಣಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಜೆಟ್ ವಿಮರ್ಶೆ ಕೊರೆದು ಮುಂದಿನ ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಇಯರ್ ಪೂರ್ತಿ ಅಕ್ಕನ ಆಸೆಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಇಯರ್ (ಕಿವಿ) ಒಡ್ಡುವಂತೆ ಮಾಡ ಬೇಕಿತ್ತು. ಅಂತಹವನ ಮುಖ ದರ್ಶನವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ? ರೇಖಾಳನ್ನು ಕೇಳಿದೆ.

“ಎಲ್ಲೇ ನಿನ್ನ ತಮ್ಮ ? ನನ್ನ ಪಾಲಿನ ಶನಿಗ್ರಹ !
ನಮ್ಮನೆ ದಾರಿ ಮರೆತು ಹೋಯಿತೇನೋ ?”

“ದಾರಿ ಯಾಕ್ರೀ ಮರೀತಾನೆ ? ದಾರಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ ಮುಂಡೇದು...”
“ಅಂದ್ರೆ.....”

“ಅಯ್ಯೋ ! ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿ ರೀ ! ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿ ! ಬೆನ್ನಿಗೆ ಬಿದ್ದವನು ಅಂತ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿ ಕೊಂಡೆ ನೋಡಿ, ನನ್ನ ಕರ್ಮ. ಎಲ್ಲಾ ತಾನೇ ನುಂಗಿ ನೀರು ಕುಡೀ ಬೇಕು ಅಂತಿದಾನೆ”

“ನಿನಗೇ ಏನು ? ನನಗೂ ಬೆನ್ನ ಬಿದ್ದವನು ಅವ. ಮೊದಲಿನಿಂದ ನೀನು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವನೇ ನುಂಗಿ ನೀರು ಕುಡೀತಾ ಇದಾನಲ್ಲ ! ಅದೇನು ಹೊಸದೆ ?”

“ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ತಾತ, ಅಪ್ಪ ಮಾಡಿದ್ದೂ ತಾನೇ ನುಂಗ ಬೇಕು ಅಂತಿದಾನೆ ಬಕಾಸುರ”

“ನೀನು ಹೇಳೋದೇ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗ್ತಿಲ್ಲ”

“ಅದೇರಿ ! ಆಪ್ತೀಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಪಾಲು ಕೊಡಬೇಕು ಅಂತ ಕಾನೂನು ಮಾಡ್ತಾರೆ ಅನ್ನೋ ವಿಷಯ ಶುರುವಾದಾಗಿನಿಂದ ಇವನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕತ್ತಿಮುಸೀತಾ ಇದಾನೆ”

“ನೀನೇ ಕೇಳುದ್ಯಾ ?

“ಛೂ ! ನಾನೇನು ತಿರುಪೆಯವಳಾ ? ನೀವಿಲ್ಲಾ ಸುಮ್ಮನೆ ಆ ಟಾಪಿಕ್ ಎತ್ತಿದಕ್ಕೆ ಟೆಂಪರೇಚರ್ ಏರಿಸಿಕೊಂಡು ಅದೊಂದು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಕಾನೂನು, ನಮ್ಮ ಪುರಾತನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅವನತಿಗೆ ನಾನದಿ ಅಂತೆಲ್ಲಾ ಸಮಾಜವಾದಿ ಡೈಲಾಗ್ ಜಡಿದು ಉರಿದುಕೊಂಡು ಹೋದ. ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು ಇವನ ದರಿದ್ರ ಆಸ್ತಿ ? ಅವನೇ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಹಾಕುಂಡು ಹೋಗಲಿ” ಎಂದು ರೇಖಾ ‘ಖಾರ’ವಾಗಿ ಒದರಾಡಿದಳು.

ವಾರದ ನಂತರ ರೇಖಾ ರಂಗೋಲಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಶಿವು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಬಂದ, ನಾನು ಮುಖದಲ್ಲೇ ಅಸಮಧಾನ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದೆ. ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಶಿವು “ಯಾಕೆ ಭಾವ ! ಒಂಥರಾ ಇದೀರ, ಹುಷಾರಿಲ್ವಾ ?” ಅಂದ.

“ನನಗೇನು ರೋಗ ? ನಿನಗೆ ಬಂದಿರೋದು ಆಸ್ತಿರೋಗ” “ಇದ್ಯಾಕೆ ಭಾವ ? ಯುಡಿಯೂರಪ್ಪನವರ ತರಹ ಹಾರಾಡ್ತೀರಿ ? ಅಂತಹ ಕೆಲಸ ನಾನೇನು ಮಾಡಿದೆ ?”

“ಅಲ್ಲೋ ! ರೇಖಾ ನಿನ್ನ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವಳಲ್ಲ ? ನಿನ್ನನ್ನ ಅವಳು ಆಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟೇಕೊಡು ಅಂತ ಕೇಳುದ್ಯಾ ? ಮನೆ ಕಡೆ ಬರೋದು ಯಾಕೆ ಬಿಟ್ಟೆ ?”

“ಭಾವ, ನಿವೇಗೂ ಗೊತ್ತು. ಅವಳಿಗೆ ಕೊಡಕ್ಕೆ ಅಂತ ಏನಿದೆ ? ಸುಸ್ತಿ ಬಡ್ಡಿ ಕಟ್ಟಿ ಸುಸ್ತಾಗಿದೀನಿ, ಅವಳ ಮದುವೆ, ಅಪ್ಪನ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಖರ್ಚು, ಕೋರ್ಟ್ ವ್ಯವಹಾರ ಅಂತ ಆಸ್ತಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಾಲಾನೇ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿದೆ. ನಾನೇ ಕಾಫಿ, ಸಿಗರೇಟಿನ ಖರ್ಚಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ರ ಕೈ ಒಡ್ಡೀನಿ ನೀವಾದರೂ ಯಾಕೆ ಹಾಗೆಂದುಕೊಂಡಿರಿ ?”

ನಿಜ ಅನ್ನುಸ್ತು, “ಮತ್ತೆ ರೇಖಾ ಯಾಕೆ ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟು ನಿರ್ದಯವಾಗಿ ಮಾತಾಡ್ತಾಳೆ ?”

“ಈ ಕಾನೂನು ತಪ್ಪು, ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತೆ ಅಂದೆ. ಅದನ್ನೇ ಅವಳು ತಪ್ಪು ತಿಳಿದಿದಾಳೆ.”

“ಅಲ್ಲೋ ಶಿವು, ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಾದರೂ ಏನಿದೆ ?”

“ನೋಡಿ ಭಾವ, ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪರಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರಂತೆ ಕಾಣು ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತೆ. ಪರಸ್ತ್ರೀ ಅಂದ್ರೆ ಯಾರು ? ಕೆಲವರಿಗೆ ಅವರ ಸ್ವಂತ ‘ಸ್ತ್ರೀ’ ನೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ನಾರೀಮಣಿಗಳು ತಾವು ‘ಪರಸ್ತ್ರೀ’ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡಲೇ ನಾಚುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಚಿಕಾಗೋದ ತಮ್ಮ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಭಾಷಣವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಂಬೋಧಿಸಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದು ? ‘ಓ ನನ್ನ ಸೋದರ ಸೋದರಿಯರೇ.....’ ಅಂತ. ಈಗ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲು ನೀಡಲು ಕಾನೂನು. ಸರಿ ! ಸ್ವಂತ ಅಕ್ಕ-ತಂಗಿಯರಿಗೇ ಪಾಲು ಕೊಡಲು ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡುವ ಮಂದಿ ಯಾರನ್ನೋ ಅಕ್ಕ-ತಂಗಿ ಅಂತ ಕರೆದಾರಾ ? ಕರೆಸಿಕೊಂಡರೇ ಅವರಪ್ಪನ ಮುಂದೆ ಬಂದು ‘ಕ್ಲೈಮ್’ ತೆಗೆದರೆ ಗತಿ ? ಅಕ್ಕ-ತಂಗಿ ಅಂದ್ರೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಆಸ್ತಿ-ಆಸ್ತಿ ಅಂತ ಕೂಗಿದಂತಾಗುತ್ತೆ. ಇನ್ನು ಸೋದರ ಸೋದರಿ ಭಾವನೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರಬೇಕು ? ಇದು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಂದಿಗಿನ ಘರ್ಷಣೆ ತಾನೆ ಭಾವ ?”

ನನಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಯಿತು. “ಅಕ್ಕ ಬಡ್ತಾಳೇನೋ ನಾನು ಹೊರಡ್ತೀನಿ” ಅಂದ ಶಿವು.

“ಇಲ್ಲ ಕೂತ್ಕೊ. ಅವಳು ರಂಗೋಲಿಗೆ ಈಗ ಬಣ್ಣ ತುಂಬ್ತಾ ಇರ್ತಾಳೆ, ಇನ್ನೂ ಬಹುಮಾನ ಡಿಕ್ಲೇರ್ ಆಗಿ ಅವಳಿಗೆ ಫೈಸ್ ಬಂದಿಲ್ಲ ಅಂತ ತಿಳಿದು ಇಟ್ಟು ರಂಗೋಲಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಾಚಿ ಡಬ್ಬಕ್ಕೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಮೂರು ಹಿಡಿ ತೂರಿ ಬರಬೇಕು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಫ್ರಿಜ್‌ನಲ್ಲಿರೋ ಐಸ್ ಕ್ರೀಂ’ ತಿಂದು ಹೋಗು”

ಶಿವು ಖುಷಿಯಿಂದ ಊರಗಲ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟ.

ಆರ್ಕಿಟೆಕ್ಟ್ ಅಣ್ಣಪ್ಪ

ಒಂದು ಸಂಭಾಷಣೆ

ಶಿವು

“ಮಿಸ್ಟರ್ ಅಣ್ಣಪ್ಪ, ನೀವು ನಮ್ಮ ಹೊಸಾ ಆಫೀಸ್ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗೆ ಮಾಡಿರೋ ಡಿಸೈನ್ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಇಂಶಹ ಚೆನ್ನಾಗಿರೋ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಭ್ ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಿರಬೇಕು. ಎಷ್ಟು ಗಾಳಿ ಬೆಳಕು ! ಏನು ಕಥೆ! ಫ್ಯಾಂಟಾಸ್ಟಿಕ್ ಮಿಸ್ಟರ್ ಅಣ್ಣಪ್ಪ !”

“ಬಹಳ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಮಿ|| ಸಿಂಧ್ವಾನಿ. ಹಾಗಾದ್ರೆ ಈ ಡ್ರಾಯಿಂಗ್‌ಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ಗೆ ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ರಿಲೀಸ್ ಮಾಡ್ಲೇನು ?”

“ಖಂಡಿತವಾಗಿ, ಆದ್ರೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕೋರಿಕೆ. ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಗೆ ಕೊಡುಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನನ್ನ ಪರಿಚಯದ ವಾಸ್ತು ಒಬ್ಬರಿದ್ದಾರೆ, ವಾಸ್ತುದೇವನ್ ಅಂತ. ಅವರ ಹತ್ರ ಒಮ್ಮೆ ಈ ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ತೋರಿಸಿ, ಅವರ ಒಪ್ಪಿಗೆ ತಗೊಂಡು ಬಿಡಿ. ನನ್ನೇನೂ ಈ ವಾಸ್ತು ಗೀಸ್ತು ಅದ್ರಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನಂಬ್ಬೆ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ರೆ ನಮ್ಮ M.D. ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಪುಕ್ಕಲು ಸ್ವಭಾವ. ವಾಸ್ತುನ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿ ನಾಳೆ ಏನಾದ್ರೂ ಆಗ ಬಾರದ್ದು ಆದ್ರೆ ಅಂತ ಹೆದರ್ಕೆ ಅವರ್ಗೆ. ನೀವೇನೂ ಯೋಚ್ನೆ ಮಾಡಬೇಡಿ ವಾಸ್ತು ದೇವನ್ ಅವರ ಫೀಸ್ ಎಲ್ಲಾ ಮುಂಗಡವಾಗಿಯೇ ಕೊಟ್ಟಾಗಿದೆ. ನೀವು ಹೋದ ತಕ್ಷಣ ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ನೋಡ್ತಾರೆ”

“ಆಯ್ತು ಮಿ|| ಸಿಂಧ್ವಾನಿ, ನೀವು ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ, ನಾನು ಬದಲಿ ಹೇಳುಲ್ಲ, ಅಂದ ಹಾಗೆ ನನ್ನದೊಂದು ಹಳೇ ಬಿಲ್ ಇತ್ತು. ಪೇಮೆಂಟ್ ರೆಡಿಯಾಗಿದ್ರೆ ತಗೊಂಡು ಹೋಗೋಣ ಅಂತ.”

“ಆಯೋ ಪೇಮೆಂಟ್ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗತ್ತಿ. ಕೊಟ್ಟರಾಯ್ತು. ನೀವು ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ಗಳನ್ನ ವಾಸ್ತುಗೆ ತೋರಿಸಿ, ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ಗೆ ರವಾನಿಸೋದು ನೋಡೀಪ್ಪ. Good day ಮಿ. ಅಣ್ಣಪ್ಪ”

ಅಣ್ಣಪ್ಪ ಬೆವರೆನ್ನ ಒರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ರಣ ಬಿಸಿಲು. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಅಣ್ಣಪ್ಪನೂ ಕುದಿತಾ ಇದ್ದ. ಅರ್ಧ ದಶಕ ಆರ್ಕಿಟೆಕ್ಟರ್ ಓದಿ. ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಎರಡು ವರ್ಷ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಪಡೆದು, ಈಗ ಈ ಜುಜುಬಿ ವಾಸ್ತು ಹತ್ರತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆದೇ ಬೇಕೆ ? ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಡ್ವಾರ, ಆಗ್ನೇಯ ಆಗ್ನಿಮೂಲೆ. ಈ ಶಾನ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಲಇರ್ಬೇಕು, ನೈರುತ್ಯಕ್ಕೆ ಇನ್ನೇನೋ, ಅಲ್ಲೊಂದು ಗೋಡೆ ಎಬ್ಬು, ಈ ಗೋಡೆ ಕೆಡವ್ವು, ಅಂತ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಹೇಳೋದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಚಾಚೂ ತಪ್ಪೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ರೇನೆ, ಬಿಲ್ ಪಾಸು. ಆ Quack ಗೆ ಮಾತ್ರ ಮುಂಗಡ ಫೀಸು. ಕಳೆದ ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಂದ ಮನೆಗೆ ದೆವ್ವ ಹೊಕ್ಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಈ ವಾಸ್ತು ಮಹಾಶಯ ಮಲ್ಲೇಶಪುರ ಹೊಕ್ಕೊಂಡು, ಆರ್ಕಿಟೆಕ್ಟ್‌ಗಳ ಜನ್ಮ ಜಾಲಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ. “ಹೇಗಾದ್ರೂ ಮಾಡಿ ಈ ವಾಸ್ತು ದೇವನ್ ಪ್ರಭಾವಾನ ಇಳಿಸಿದ್ರೇನೇ ನಮಗೆ ವಿಮೋಚನೆ” ಅಂದೊಳ್ಳಾ ಅಣ್ಣಪ್ಪ ತನ್ನ ಮಾರುತಿ ಕಾರ್ ಹತ್ತಿ ಕೂತ. ಸ್ಟೀರಿಂಗ್ ಮುಟ್ಟಿದ ತಕ್ಷಣ ಬೆರಳೆಲ್ಲಾ ಬೊಬ್ಬೆ ಬಂತು. ‘ಥತ್’ ಎಂದ ಅಣ್ಣಪ್ಪ.

ಒಂದು ಸಭೆ

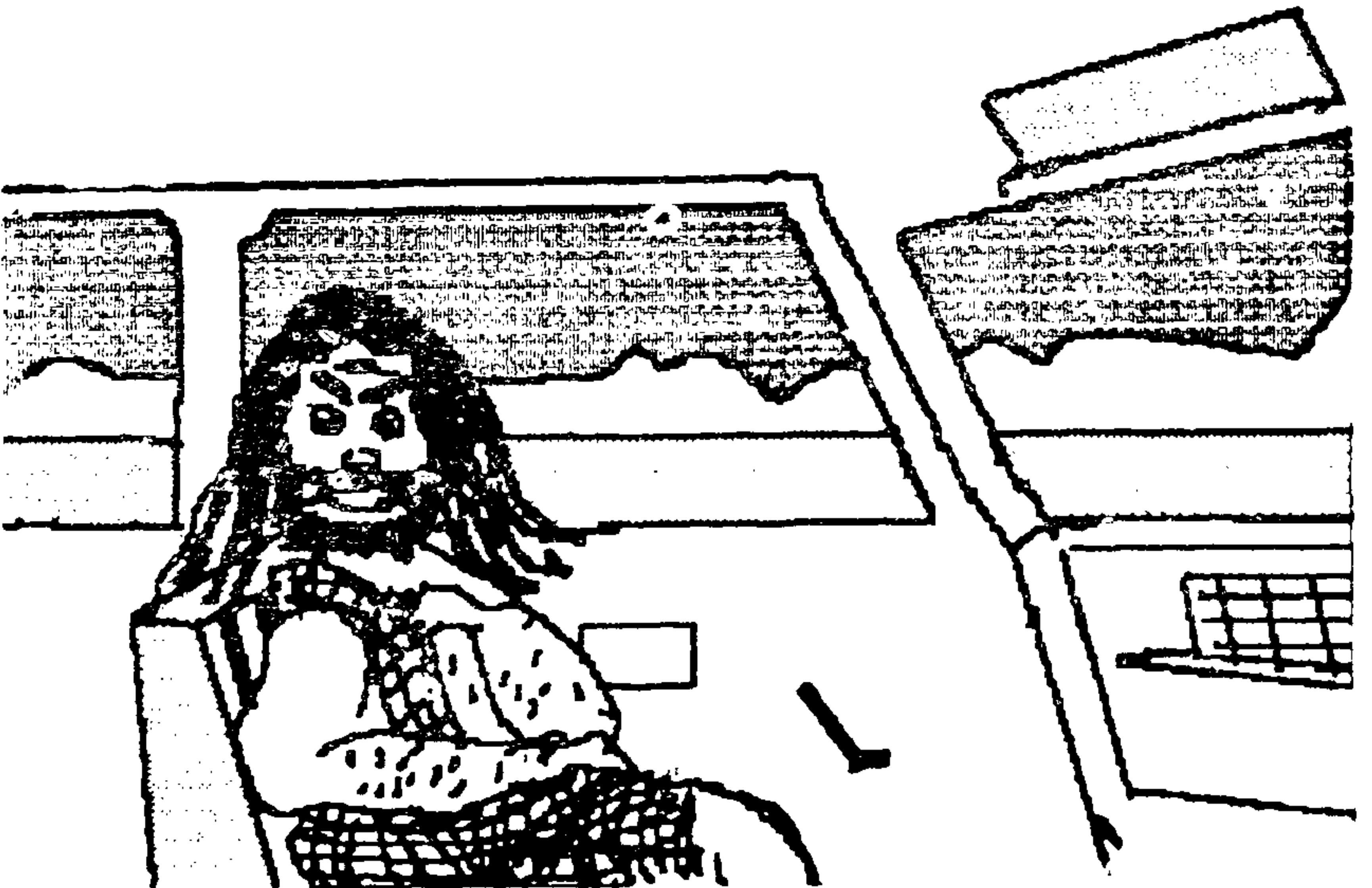
“ಹೇಗಾದ್ರೂ ಮಾಡಿ ಈ ವಾಸ್ತು ದೇವನ್ ಪ್ರಭಾವಾನ ಇಳಿಸಿದ್ರೇನೇ ನಮಗೆ ವಿಮೋಚನೆ” ಅಂದರು ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಮಿ|| ಜಡೆಮುನಿ. ಅದೊಂದು ಜನರಲ್ ಬಾಡಿ ಮೀಟಿಂಗ್ Nth ಡೈವಿಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೀತಾ ಇತ್ತು. ಮಟ ಮಟ ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡು ಘಂಟೆ. ಹುಣಸೇ ಮರ ಹತ್ತಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಮಿ|| ಜಡೆಮುನಿ ಕೂತಿದ್ದರು. ಮರದ ಕೆಳಗೆ, ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷ, ಮಿ|| ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ. ಮಲ್ಲೇಶಪುರದ ಎಲಾ ಭೂತ, ಪ್ರೇತ, ಪಿಚಾಚಿ, ಮೋಹಿನಿಯರು ಆ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ನೆರೆದಿದ್ದರು. ಮಲ್ಲೇಷ್ಯಾದ ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಡೆಲಿಗೇಟ್ ಪೊಂತಿಯೂನೋ ಸಹ ಹಾಜರಿದ್ದ. ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಗಂಟಲು ಸರಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶುರುವಾಡಿದ. “ಈ ಮಲ್ಲೇಶಪುರದ ಬಡಾವಣೇಲಿ, ಹೊಸ ಫ್ಲಾಟ್‌ಗಳು, ಮನೆಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬರ್ತಾ ಇವೆ. ನಮ್ಮ ಸದಸ್ಯರು ಇಷ್ಟು ದಿನ ಬೇಕಾದ ಕಡೆ ಹೊಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿದ್ದು. ಈಗ ಈ ವಾಸ್ತುದೇವನ್ ಬಂದಮೇಲೆ, ಮನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಾಸ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಕಾರ ಕಟ್ಟಿಸಿ, ನಮಗೆ ಇರೋಕ್ಕೇ ಜಾಗ ಇಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಈ ನೀಚ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಏನಾದ್ರೂ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡು ಹಿಡೀಲೇ ಬೇಕು”

ದೆವ್ವ ಸಂಕುಲ ಒಕ್ಕೊರಲಿನಿಂದ “ಹೌದು ಹೌದು” ಎಂದು ಕೂಗಿತು. ಜಡೆಮುನಿ, ತನ್ನ ಜಡೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ನೀವಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಅಳವಾಗಿ

ಯೋಚಿಸಿದ. ಥಟ್ಟನೆ ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮಂದಹಾಸ ಮೂಡಿತು. ಅವನು ಎದ್ದು ನಿಂತು" ನೀವೇನೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಡಿ. ನಾನೆಲ್ಲಾ ನೋಡ್ಕೊತೇನೆ. ಮೋಟಿಂಗ್ ಆಡ್ಜರ್ನ್ಡ್" ಅಂತ ಹೇಳಿ, ನೇರವಾಗಿ ಉತ್ತರಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಹೊರಟ.

ಒಂದು ಭೇಟಿ

ಆರ್ಕಿಟೆಕ್ಟ್ ಅಣ್ಣಪ್ಪ, ತನ್ನ ಮಾರುತಿ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಕಡೆ ಹೊರಟಿದ್ದ. ಆ ಸಂಜೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಗುಂಡಿನ ಪಾರ್ಟಿ ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೊಂದೂವರೆ ವರೆಗೂ ಎಳೆಯುತ್ತೇ ಅಂತ ಅವನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಊಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಸರಿ, ಮನೆಗೆ ಹೋದನಂತರ ಇದ್ದೇ ಇದೆ, ಗುಡುಗು, ಮಿಂಚು, ಸಿಡಿಲು, ಈಗ್ಲೇ ದಾರಿಲಿ ಯಾಕೆ ಅದರ ಚಿಂತೆ ಅಂತ ಎಕ್ಸಿಸ್ಟೆನ್ಸಿಯಲ್ ಜೀವನ ದೃಷ್ಟಿ ಇಟ್ಟೊಂಡು, "ಸಿಂಡೀ, ಓ, ಸಿಂಡೀ" ಅಂತ ಯಾವ್ದೋ ಓಬೀರಾಯನ ಕಾಲದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಹಾಡನ್ನ ಹೇಳೊಂಡು, ಸ್ಯಾಂಕೀ ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಡ್ರೈವ್ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದ. ಒಮ್ಮೆಲೇ ಇಂಜಿನ್ ಆಫ್ ಆಯ್ತು. "ಏನಾಯ್ತಪ್ಪಾ ಇದಕ್ಕೇ" ಅಂದ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಗೇಜ್ ನೋಡಿದ. ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಬೇಜಾನ್ ಇತ್ತು. ಮತ್ಯಾಕೆ ಆಫ್ ಆಯ್ತು ? ಸರಿ ರಾತ್ರಿ ಬೇರೆ. ಮನೆ ಸೇರ್ಕೊಳ್ಳೋದು ಯಾವಾಗ ? ಹೇಗೆ ? ಇಲ್ಲಿ, 'ಕುಚ್ ಕರೇಂಗ್' ಅಂದ್ಕೊಂಡ ಅಣ್ಣಪ್ಪ. ಅಣ್ಣಪ್ಪನಿಗೆ ಪ್ಯಾನಿಕ್ ಆದಾಗ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಥಿಂಕ್ ಮಾಡಿ ಅಭ್ಯಾಸ, ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಪಕ್ಕದ ಸೀಟಿನಿಂದ 'ಅಣ್ಣಪ್ಪ' ಎಂಬ ದನಿ ಕೇಳಿಸಿತು. ಅಣ್ಣಪ್ಪ ಎಡಪಕ್ಕಕ್ಕೆ

ಕತ್ತು ಹೊರಳಿಸಿದ, ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಾತ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಕರಾಳವಾದ ಕಪ್ಪುಮುಖ ಕೋರೆ ಹಲ್ಲುಗಳು, ಕೆಂಪು ಕಣ್ಣು, ಹತ್ತಾರು ಜಡೆಗಳು ಎಣ್ಣೆಗಾಣದ ಕೂದಲಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ದ್ದವು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣ, ಅಣ್ಣಪ್ಪ

“ಥೂ ನನ್ನಕ್ಕಳು, ಬೇಡ ಬೇಡ ಅಂದ್ರೂ ನಾಲ್ಕು ಲಾರ್ಜ್ ಕುಡಿಸ್ಬಿಟ್ಟು ಈಗ ಈ ಭ್ರಮೆ ಬರೋಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ” ಅಂತ ಅಂದ್ಕೊಂಡು, ಸ್ವಲ್ಪ ಆಮಲು ಇಳಿದ್ರೆ, ಈ ಭೂತ ತಾನೇ ಮಾಯವಾಗುತ್ತೆ ಅಂತ ತನಗೆ ತಾನೇ ಹೇಳ್ಕೊಂಡು ಕತ್ತುನ್ನ ಬಲಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿ, ಕಿಟಕಿ ಆಚೆ, ಸ್ಯಾಂಕೀ ಕರೆಯಲ್ಲಿ ದೀಪಗಳ ಪ್ರತಿ ಬಿಂಬ ನೋಡ್ತಾ ಕೂತ. ಕೆಲವು ನಿಮಿಷ ಆದ್ಮೇಲೆ ಅಣ್ಣಪ್ಪ ಮೆಲ್ಲನೆ ಕತ್ತು ತಿರುಗಿಸಿದ. ವ್ಯಕ್ತಿ ಕೂತೇ ಇದೆ ! ಕೊನೆಗೆ ವ್ಯಕ್ತೀನೇ ಶುರುವಾಡಿತು.

“ನೋಡಿ ಮಿ|| ಅಣ್ಣಪ್ಪ, ನಾನು ಕೇವಲ ನೀಮ್ಮ ಆಮಲಿನ ಭ್ರಮೆ ಅಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೆವ್ವ ಸಂಕುಲದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ನಾನು. ಜಡೆಮುನಿ ನನ್ನ ಹೆಸರು. ನಿಮ್ಮ ಹತ್ರ ಒಂದು ಪ್ರಪೋಸಲ್ ತಗೊಂಡು ಬಂದಿದೀನಿ, ಗಾಬರಿ ಆಗ್ಬೇಡಿ...”...ಜಡೆಮುನಿ ಮಾತು ಮುಗಿಸುಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಅಣ್ಣಪ್ಪ ಜೋರಾಗಿ ನಗಲು ಶುರುವಾಡಿದ. “ಗಾಬರಿ ! ಯಾರಿಗೆ ಗಾಬರಿ ? ಅಲ್ಲಾ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಮಹಾಶಯರೇ, ದಿನಬೆಳಗಾದರ, ಕಾಸು ಕೊಡದ ಗಿರಾಕಿಗಳು, ಕಾಸು ಕೇಳುವ ತೆರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇವರೊಂದಿಗೆ ಹೇಣಿ ಪಳಗಿದ ನನಗೆ, ಈ ಯಕ್ಷಗಾನದ ವೇಷ ಹಾಕೊಂಡು ವಿನಯವಾಗಿ ಮಾತಾಡೋ ವಿಮ್ಮನ್ನ ಕಂಡ್ರೆ ಹೆದರ್ಕೇನೆ ? ಹುಂ ಹೇಳಿ, ಏನದು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಪೋಸಲ್ಲು ?”

ಜಡೆಮುನಿ ಅಣ್ಣಪ್ಪನಿಗೆ ವಾಸ್ತು ದೇವನ್ ಬಂದಾಗಿನಿಂದ, ದೆವ್ವಗಳಿಗೆ ಇರಲು ತಾಣವಿಲ್ಲದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿತು. “ನೋಡಿ, ನೀವು ಒಪ್ಪಿದ್ದ್ರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಿಸ್ ಮೋಹಿನಿ ಅಂತ ಒಬ್ಬ ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ ಆರ್ಕಿಟೆಕ್ಟ್ ಇದ್ದಾಳೆ. ಅವಳೇ ಮಾನವರೂಪಧರಿಸಿ, ನಿಮ್ಮ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಆಗೋದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳ ಡಿಸೈನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಗಿರಾಕಿಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೇದಾಗೋದರ ಜೊತೆಗೆ, ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಮೂಲೆಲಿ ಯಾರೂ ಗೊತ್ತಾಗ್ಬೇ ಇರೋಹಾಗೆ ಒಂದೊಂದು ದೆವ್ವಕ್ಕೂ ಜಾಗ ಮಾಡ್ಕೊಟ್ಟಿರ್ತಾಳೆ, ಇದ್ರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಖ್ಯಾತಿನೂ ಹರಡುತ್ತೆ. ನಮ್ಮ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಅನುಕೂಲ. ಏನು ಹೇಳ್ತೀರಾ ?” ಅಣ್ಣಪ್ಪ ಕ್ವಿಕ್ ಥಿಂಕರ್, “ಆಯ್ತು ಮಿ|| ಜಡೆಮುನಿ ಒಪ್ಪೆ. ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಳಕ್ಕಿಳಿದು ನಿಮ್ಮ ದೈತ್ಯ ಶಕ್ತಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕಾರು ತಳ್ಳಿದ್ರೆ ಮಹದುಪಕಾರ” ಅಂದ. ಜಡೆಮುನಿ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ, ಒಮ್ಮೆ

ಮುಂಗುಳ್ಳಕ್ಕು “ಸ್ವಾರ್ತ್” ಎಂದಿತು. ಕಾರು ಬುರ್ರಂತ ಸ್ವಾರ್ತ್ ಆಯ್ತು. ಅಣ್ಣಪ್ಪ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ನೋಡಿದ. ಸೀಟು ಖಾಲಿ ಇತ್ತು.

ಒಂದು ಉನ್ನತಿ

ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಾಸ್ತು ವಿಶಾರದ, ಟ್ರಿಪಲ್ ವೀ, ಡಾ|| ಅಣ್ಣಪ್ಪನವರ ಆರ್ಕಿಟೆಕ್ಟ್ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಜೋರಾಗಿತ್ತು. ಹೊಸಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕಾದ್ರೆ ಗಿರಾಕಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಹಿಂಡು ಹಿಂಡಾಗಿ ಅಣ್ಣಪ್ಪನ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಅವರ ಆಫೀಸಿನ ಮಿಸ್ ಮೋಹಿನಿ ಮಾಡಿದ ಡಿಸೈನ್‌ಗಳು ಮಲ್ಲೇಶಪುರದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಮನೆಮಾತಾಗಿತ್ತು. “ಭುಜಂಗ ಶೆಟ್ಟಿರ ಗೃಹ ಪ್ರವೇಶದ ಸಂತರ ಒಂಭತ್ತು ತಿಂಗಳಿಗೇ ಗಂಡು ಮಗು, ಹೊಸಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಮೇಲೆ ನಾಗರಾಜಯ್ಯನವರಲೀಗಲ್ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಗಗನಕ್ಕೇರಿದೆ” ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಜನರೆಲ್ಲಾ ಅಣ್ಣಪ್ಪನ ಆರ್ಕಿಟೆಕ್ಟರ್‌ನ ಕೊಂಡಾಂಡಿದ್ದೂ ಕೊಂಡಾಡಿದ್ದೆ. ಕೆಲಸದ ಭಾರಾನ ಮೋಹಿನಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಅಣ್ಣಪ್ಪನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬಿಡುವು ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸಹಜವಾಗಿ ಗುಂಡಿನ ಪಾರ್ಟಿಗಳೂ ಹೆಚ್ಚಾದವು. ಪಾರ್ಟಿ ಮುಗಿಸಿ ಸರಿರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವಾಗ, ಅಣ್ಣಪ್ಪನ ದೃಷ್ಟಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಪಕ್ಕದ ಸೀಟಿಗೆ ಹಾಯುತ್ತಿತ್ತು. ಜಡೆಮುನಿ ಮಾತ್ರ ಎಂದೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಣ್ಣಪ್ಪನ ಖ್ಯಾತಿಯ, ಯಶಸ್ಸಿನ, ಮಹಾಪುರದಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತು ದೇವನ್ ಹೆಸರು ಎಂದೋ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿತ್ತು.

ಒಂದು ಅನಂತ

ಡಿಸೆಂಬರ್ ಛಳಿ. ಅಣ್ಣಪ್ಪ ಎಂದಿನಂತೆ ಆಫೀಸಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ಬೆಳಗಿನ ಬಿಸಿಲು ಆಫೀಸನ್ನು ತುಂಬಿತ್ತು. ಆಫೀಸಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಏನೋ ಒಂದು ಸಡಗರ, ಸಂಭ್ರಮ, ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗಲೇ ಅಣ್ಣಪ್ಪನಿಗೆ ಚಿಂತೆ ಶುರುವಾದದ್ದು, ಮೋಹಿನಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಆಫೀಸೆಲ್ಲಾ ಬಿಕೋ ಅಂತ ದೆವ್ವ ಹೊಕ್ಕ ಮನೆಯಂತೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಓಹೋ, ಮೋಹಿನಿ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಎಂದೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಳಲ್ಲ. ಏನೋ ಅನಾಹುತ ಆಗಿದೆ. ಏನಪ್ಪಾ ಮಾಡೋದು ? ಗಿರಾಕಿಗಳ ಕೆಲಸ ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಧಂಭರ್ಧ ಆಗಿದೆಯಲ್ಲಾ ಅಂತ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾಕೂತ ಅಣ್ಣಪ್ಪ. ಆಫೀಸ್ ಟೈಪಿಸ್ಟ್ ದೀಪಾ ಯಾವುದೋ ಫ್ಲಾಪಿ ಗೋಸ್ಕರ ಅಣ್ಣಪ್ಪನ ಛೇಂಬರಿಗೆ ಬಂದಳು. ತನ್ನ ಬಾಸ್ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿರೋದು ಕಂಡು ಅವಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಹೇಗೋ ಆಯಿತು.

“ಯಾಕೆ ಸಾರ್ ? ಮೈ ಸರಿ ಇಲ್ಲಾ ?” ಅಂತ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದಳು ದೀಪಾ

“ಹಾಗೇನಿಲ್ಲ. ಮೋಹಿನಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಯಾವತ್ತೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಳಿಲ್ಲ. ಏನು ಮಾಡೋದು ಅಂತ ಯೋಚಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ ದೀಪಾ”

“ಸಾರ್ ಇಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೀತಿದ್ದ ಈ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಅಡಚಣೆ ಬರಬೇಕಾದೆ. ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮ ಆಫೀಸಿನ ವಾಸ್ತು ಸರಿಯಿಲ್ಲೇ ಇರಬಹುದು ಅದನ್ನ ಯಾಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಿ ನೋಡ್ಬಾರ್ದು ?” ದೀಪಾ ಸಲಹೆ ನೀಡಿದಳು. ವಾಸ್ತು ! ವಾಸ್ತು ! ಯಾರನ್ನ ಕೇಳಲಿ ? ಥಟ್ಟನೆ ವಾಸ್ತುದೇವನ್ ಹೆಸರು ಹೊಳೆತು. ಯಲ್ಲೋ ಪೇಜ್ ಹುಡುಕಿ, ಅಡ್ರೆಸ್ ಕಂಡು ಹಿಡಿದು, ಅರ್ಧ ಘಂಟೆಲೀ ಅಣ್ಣಪ ವಾಸ್ತು ದೇವನ್ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದ.

“ಬನ್ನಿ ಅಣ್ಣಪ್ಪ ಏನು ಬಹಳ ಅಪರೂಪ. ಟೀ ತರಿಸ್ತೀನಿ” ಅಂತ ಕುಶಲ ಮಾತನಾಡಿ, ಇಂಟರ್ ಕಾಂ ಗುಂಡಿ ಒತ್ತಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ಹೇಳ್ವ ವಾಸ್ತುದೇವನ್. ಅಣ್ಣಪ್ಪ ತನ್ನ ಆಫೀಸಿನ ವಾಸ್ತು ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ. ವಾಸ್ತು ದೇವನ್ ಆಫೀಸಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿತು. ಒಂದು ಟ್ರೇ ನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಟೀ ಕಪ್, ಟೀ ಪಾಟ್, ಹಾಲು ತುಂಬಿದ ಬಟ್ಟಲು, ಸಕ್ಕರೆ ಎಲ್ಲ ಏನ್ನೂ ಅಣೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮೋಹಿನಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಬಂದಳು.

“ಮೋಹಿನಿ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲೇಬೇಕಲ್ಲ. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಎಂಗೇಜ್ ಆಗಿದ್ದೇವೆ. ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು ಮದುವೆ” ಅಂದ ವಾಸ್ತುದೇವನ್.

ಒಂದು ನಿತ್ಯ ಸತ್ಯ

“ದೇವ್ವಗಳಿಗೆ ಲಾಯಲ್ಪಿನೇ ಇಲ್ಲ” ಅಂದ ಅಣ್ಣಪ್ಪ. ಜಡೆಮುನಿ ಪಕ್ಕದ ಸೀಟ್ ನಲ್ಲಿ ಕೂತಿತ್ತು. ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಘಂಟೆ ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡೂವರೆ. “ಹಾಗೇನಿಲ್ಲ ಮಿ|| ಅಣ್ಣಪ್ಪ, ವಾಸ್ತು ದೇವನ್ ನಿಮಗಿಂತ ಜಾಲಾಕು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಮನೆಗಳನ್ನ ನಮ್ಮ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಕೊಡಿಸ್ತೇನೆ ಅಂತ ಪ್ರಾಮಿಸ್ ಮಾಡ್ತೆ. ಅಣ್ಣಪನ ಗಿರಾಕಿಗಳು ಕೇವಲ ಮಲ್ಲೇಶಪುರಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಮಿಸಲು ಅಂತಲೂ ಸೇರಿಸ್ತೆ ಸರಿ, ನಾನೇ ಮೋಹಿನಿಗೆ ಅವನ ಹತ್ರ ಹೋಗುಕ್ಕೆ ಹೇಳ್ತೆ.

Greatest Good for the Greatest Number of Devils ಆನ್ನೋದೇ ನಮ್ಮ ದೇವ್ವ ಸಂಕುಲ ಸಂಘದ ಮೂಲ ಮಂತ್ರ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಜಡೆಮುನಿ ಅಂತರ್ಧಾನವಾಯಿತು.

ತುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಮಾಸ್‌ಕಾಟ್ ಆಗ್ರೋ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್ ಪ್ರೈವೇಟ್
ಲಿಮಿಟೆಡ್

93, 3ನೇ ಘಟ್ಟ,
ಪೀಣ್ಯ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಏರಿಯ,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 058

ದೂರವಾಣಿ: 395902 ತಂತಿ: 'ಮಾಸ್ ಕಾಟ್' ಟೆಲೆಫ್ನ್ - 845-580

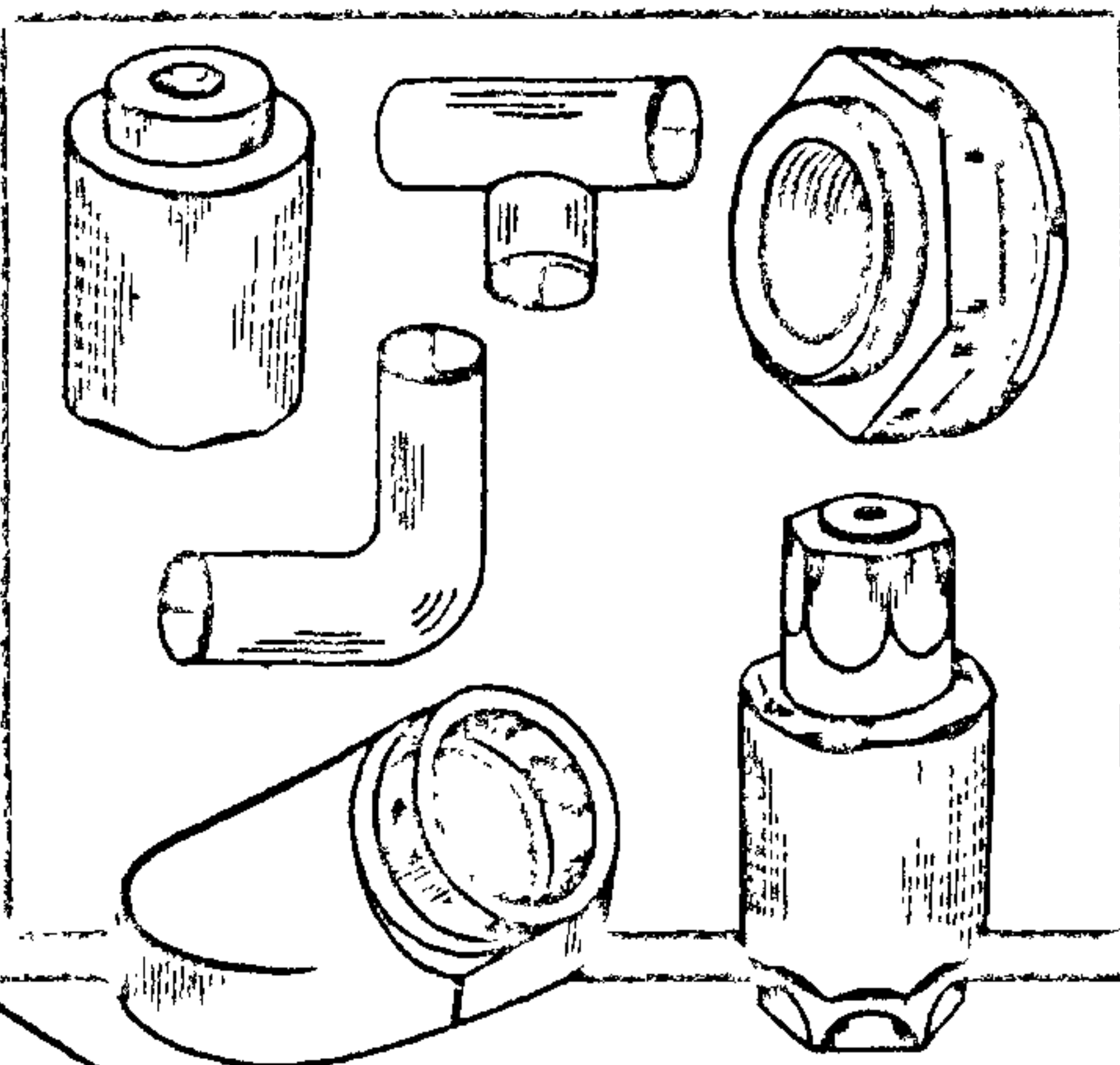
ಭತ್ತ, ಕಬ್ಬು ಮತ್ತು ಗೋಧಿಯ ಬೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ
ಕಳೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ
“ನಾಕ್ವೀಡ್” ಕಳೆನಾಶಕವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

UIPLAST

We specialise in
enjoying the company of
NAGGING, DEMANDING
and **BULL DOZING CUSTOMERS**
because they have made us what we are, a company
known for products of **QUALITY, PRECISION** and
DEPENDABILITY.

THEY ARE SATISFIED.
WE ARE HAPPY.

**UIPLAST
PVT. LTD.**

172/1,
Bannerghatta Road,
Bangalore - 560 076.
Phone: 6632602
Fax: 080-6635933

Manufacturers of moulded Industrial
Plastic Products in all Thermoplastics
such as PVC (both hard & soft), PP, ABS,
HDPE, HIPS etc., For Consumer
Durables, Auto-mobiles and Utility
Items etc., and UIPLAST PVC Pipes.

SNC

WE ARE 22 YEARS OLD.